

Glasilo učencev

OŠ Miklavž na Dravskem polju

Šolsko leto 2009/2010



Dragi bralci!

Vse šolsko leto smo marljivo poslušali učitelje, se pripravljali na pouk, sedaj pa že razmišljamo o tem, kako in kje bomo preživel počitnice. Saj smo si jih zaslužili, kajne? Še preden pa se bo končalo šolsko leto, bomo v vaše domove stopili z novo številko časopisa MIK. Lotili smo se aktualnih in zanimivih tem, vprašanj, povezanih tudi z okoljem in naravo. Mladi pesniki so izpovedali svoje misli v verzih in nas spodbudili k razmišljanju o sebi, o soljudeh in svetu, v katerem živimo. Veseli smo, da se je z nami pogovarjala gospa ravnateljica, ki je v intervjuju spregovorila o medpredmetnem povezovanju v naši šoli, spodbudne besede pa namenila tudi devetošolcem, ki odhajajo. Prebrali boste o Roku Trkaju, vnetem zagovorniku narave, o vtisih s popotovanj, o šolskih utrinkih, dogodivščinah sovrstnikov, nato pa zaplavali na oblaku domišljije. Želimo vam prijetno branje in lepe počitnice.

Člani uredništva

VSEBINA IN KAZALO

- Dosežki učencev v šolskem letu 2009/2010
- Veliki intervju
- Ob odhodu devetošolcev iz šole
- Ustvarjamo, potujemo ...
- Učenci se predstavljajo
- Naši starši
- Človeku se lahko marsikaj zgodi
- Z dobrimi deli bi lahko spreminjali svet
- Poezija
- Na krilih domišljije

Fotografije in likovna dela, objavljena v glasilu MIK, so nastala v šolskem letu 2009 / 2010 pri pouku in v okviru raznih projektov, izbirnih predmetov, interesnih ter drugih obšolskih dejavnosti.

Mentorica: Marija Kolarič

Uredniški odbor: Špela Ban, Nadja Žunkovič, Katja Raušl

Oblikovanje: Matjaž Žuran

Tisk: OŠ Miklavž na Dravskem polju

Junij 2010

DOSEŽKI UČENCEV V ŠOLSKEM LETU 2009 / 2010

REZULTATI TEKMOVANJ

MATEMATIKA – Vegovo priznanje

Mentorji: Nevenka Gselman, Liljana Zdunič (vodja tek.), Marjan Veček, učiteljice I. in II. triade

Šolsko tekmovanje: 198 učencev

Regijsko tekmovanje: 10 učencev

Dosežena bronasta priznanja:

Vanessa Lobenwein , 1. r.
Nik Perko, 1. r.
Nace Siter, 1. r.
Matic Terzer , 1. r.
Timotej Zavec, 1. r.
Teja Kokol, 1. r.
Jakob Berglez, 1. r.
Erik Čižič, 1. r.
Nik Čoh, 1. r.
Lara Čvan, 1. r.
Nejc Đuran, 1. r.
Nejc Đuran, 1. r.
Saša Kodba, 1. r.
Rok Rozman Marinčič, 1. r.
Pika Sovič, 1. r.
Nuša Kričej, 2. r.
Katarina Hlede Jelen, 2. r.
Rebeka Beranič , 2. r.
Luka Kalšek, 2. r.
Nejc Kerh, 2. r. e
Matevž Šavora, 2. r.
Zoja Šprah, 2. r.
Samo Staklenac, 2. r.

Mirko Pejčič, 2. r.
Žan Sprinčnik, 2. r.
Hana Viher, 2. r.
Rok Pahič, 3. r.
Nika Imenšek, 3. r.
Rene Breznik, 3. r.
Lucija Čande, 3. r.
David Kraljič, 3. r.
Tia Vičar Bertoncelj, 3. r.
Ines Sekač , 3. r.
Maša Pogorelec, 3. r.
Andraž Valentinčič, 3. r.
Špela Kušar, 4. r.
Zala Mohorko , 4. r.
Sebastjan Kosec, 4. r.
Aljaž Zelenik, 4. r.
Robert Wochl, 4. r.
Anja Marovt, 4. r.
Gašper Šerbinek, 4. r.
Ela Viher, 4. r.
Žiga Stopinšek, 5. r.
Mia Sinovec , 5. r.
Lara Rantuša, 5. r.

David Vabšek , 5. r.
Jan Alojz Gačnik, 5. r.
Lara Drodek, 6. r.
Luka Ekart, 6. r.
Žan Majhenič, 6. r.
Patricia Nerat, 6. r.
Žan Baranašič, 6. r.
Tadej Meglič, 7. r.
Tina Šušteršič , 7. r.
Klemen Bedök, 7. r.
Matjaž Kuri, 7. r.
Andraž Kralj, 7. r.
Žiga Blagus, 8. r.
Nina Petek, 8. r.
Domen Švikart, 8. r.
Pia Tarkuš Trikič, 8. r.
Nastja Sinovec , 8. r.
Klemen Lukačič, 9. r.
Blaž Balažič, 9. r.
Vanessa Vargek, 9. r.
Nina Horvat, 9. r.
Špela Ban, 9. r.
Matej Petek, 9. r.

Dosežena srebrna priznanja:

Tadej Meglič, 7.a, Tina Šušteršič, 7.a, Klemen Bedök, 7.b

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

Mentor: Marjan Veček

Šolsko tekmovanje

Število tekmovalcev:

47 (6.a, 6.b, 7. a, 7. b, 8. a, 8. b, 9.a, 9.b in 9.c

Najuspešnejši učenci:

David Verlak,9.c Špela Hadler, 9.a Larisa Horvat, 9.b Vanessa Vargek, 9.b Špela Ban, 9.a	Teodora Avgustini, 8.a Žan Vajda, 8.a Marcel Nezman, 8.b Doris Bašnec, 8.a Medeja Marinič, 8.a	Tina Šušteršič, 7.a Tadej Meglič, 7.a Lara Voh, 7.b Andraž Kralj, 7.b Klemen Bedok, 7.b	Lara Droždek, 6.a Nina Perger,6.a Erik Voh, 6.a Luka Ekart, 6.a Žan Baranašič, 6.a
--	--	---	--

FIZIKA – Štefanovo priznanje

Mentor: Marjan Veček

Šolsko tekmovanje: 12 učencev (8.a, 8.b) in 18 učencev (9.a, 9.b, 9.c)

Dosežena priznanja:

bronasta: 13

Primož Vouk, 8.b

Žiga Blagus, 8.a

Miha Kamplet, 8.a

Andraž Tergušek, 8.b

Žan Mom, 9.c

Valentina Slatinek, 9.c

Luka Horvat, 9.c

Špela Ban, 9.a

Patricija Nezman, 9.c

Larisa Horvat, 9.b

Rok Kozar, 9.c

Marusa Križanič, 9.a

Nina Ruhitel, 9.a

Na področnem tekmovanju so bile naloge za naše štiri predstavnike pretežke, kljub temu da so se v konkurenci 180 učenek in učencev osnovnih šol iz Maribora, Ptuja in okolice uvrstili v zgornjo polovico tekmovalcev.

SLOVENŠČINA – Cankarjevo priznanje

Mentorica in vodja tekmovanja: Milena Kočever

Šolsko tekmovanje: 114 učencev

Regijsko tekmovanje: 4 učenci

Dosežena priznanja:

bronasta:

2. razred	3. razred	4. razred
Katarina Hlede Jelen Matevž Nerat Mirko Pejčič Rebeka Beranič Nastja Stubičar Tomaž Ulaga,	Aleks Brumec Simon Ploj Maša Pogorelec Ines Sekač Lucija Tkalec Luka Polše	Matic Brunec Zala Mohorko Gašper Šerbinek Maja Pernek Anja Marovt
Mentorice: Ana Otič, Ksenija Detiček, Edita Grašič Duška Brumec	Mentorice: Alenka Primec, Simona Žitnik, Sonja Feguš	Mentorice: Darja Majhenič, Tatjana Lasbaher, Darja Nerat
5. razred	6. razred	7. razred
Hana Hutter Živa Sovič David Vabšek Mia Sinovec Nina Pahič	Patricia Nerat Matija Pečnik Nika Perger Urška Ploj	Maša Patafta Maja Vekuš
Mentorice: Lidija Vinter, Blanka Širovnik, Leja Miljančič	Mentorici: Marija Kolarič, Janja Kolenc	Mentorici: Marija Kolarič, Janja Kolenc
8. razred	9. razred	
Nastja Sinovec Andraž Tergušek Primož Vouk	Špela Ban Nina Horvat Anja Jakopin	
Mentorica: Milena Kočever	Mentorica: Milena Kočever	

srebrno:

Nastja Sinovec, 8.a

BIOLOGIJA

Mentorica: Marjetka Breznik

Šolsko tekmovanje: 38 učencev (8. r. in 9. r.)

Regijsko tekmovanje: 3 učenci

Dosežena priznanja:

bronasta:

Kaja Praviček, 9. a

Tadej Jerič, 9. a

Marjetka Štrucl Rojko, 9. b

Patricija Nezman, 9. c

Nastja Sinovec, 8. a

Pia Tarkuš Trikič, 8. b

Larisa Horvat, 9. b



POMLAD; TIMOTEJ LEICH 1. B



POMLAD; TEJA KOKOL, 1. B

GEOGRAFIJA

Mentorica: Irena Rajbar

Šolsko tekmovanje 8 (7. r., 8. r., 9. r.)

Dosežena priznanja:

bronasta:

Klemen Bedök, 7. b

Andraž Kralj, 7. b

Tilen Bedok, 8. a

NEMŠČINA

Mentorica: Ines Pečnik

Šolsko tekmovanje: 7 učencev (9. r.)

Državno tekmovanje: 2 učenca (9. r.)

Dosežena priznanja:

bronasta:

David Najžer

Valentina Slatinek

srebrno:

David Najžer, 9. a



POMLAD; EVA HUDIN, 1.B

KEMIJA – PREGLOVO PRIZNANJE

Mentorica: Leandra Mernik

Šolsko tekmovanje:

učenci 8. in 9. razredov.

Doseženo priznanje:

bronasto:

Sara Krajnc, 8.b

LOGIKA

Mentorica: Nevenka Gselman

Šolsko tekmovanje: 81 učencev

Dosežena priznanja:

bronasto: 16 učencev

Mia Sinovec, 5.b, Žiga Stopinšek, 5.a, Zoya Tisaj, 5.b, Lara Rantuša, 5.b, Nika Perger, 6.a, Urška Ploj, 6.a, Nika Breznik, 6.b, Tadej Meglič, 7.a, Katarina Paska, 7.a, Eva Skaza, 7.a, Teodora Avgustini, 8.a, Anja Cimerman, 8.b, Sara Rukelj, 8.b, Klemen Lukačič, 9.a, Larisa Horvat, 9.b, Špela Hadler, 9.a

Državno tekmovanje: 3 učenci

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA - »EPI LESEPREIS«

Mentorica: Ines Pečnik

Šolsko tekmovanje: 60 učencev (4. r. - 9. r.)

Dosežena priznanja:

srebrna: 12 učencev

zlata: 48 učencev

zlata priznanja	zlata priznanja	srebrna priznanja
Klemen Kuri, 4. r. Matic Brunec, 4. r. Robert Wochl, 4. r. Beno Gangl, 4. r. Gašper Šerbinek, 4. r. Daša Sprinčnik, 5. r. Nina Pahič, 5. r. Sergej Podkrajšek, 5. r. Mia Sinovec, 5. r. Jan Gačnik, 5. r. Živa Sovič, 5. r. Sara Tomič, 5. r. Žiga Stopinšek, 5. r. Zoya Tisaj, 5. r. Lina Jelen, 5. r. Žan Baranašič, 6. r. Žan Majhenič, 6. r. Nika Perger, 6. r. Barbara Zupančič, 6. r. Nina Krivec, 7. r. Eva Skaza, 7. r. Tina Šušteršič, 7. r. Filip Šuen, 7. r. Tamara Kraljič, 7. r.	Lara Voh, 7. r. Katja Bertoncelj, 7. r. Nejc Klemenčič, 7. r. Tjaša Podlesnik, 7. r. Pina Polenik, 7. r. Urška Pintarič, 7. r. Ana Postrak, 7. r. Andraž Kralj, 7. r. Matjaž Kuri, 7. r. Maja Vekuš, 7. r. Nuša Ladič, 7. r. Doroteja Zagoranski, 7. r. Katarina Paska, 7. r. Tadej Meglič, 7. r. Tomaž Senčar, 7. r. Anja Cimerman, 8. r. Natalija Šipek, 8. r. Gregor Borovnik, 8. r. Katrin Kopše, 9. r. Marcel Kramer, 9. r. Etienne Klanfar, 9. r. Valentina Slatinek, 9. r. David Najžer, 9. r. Žan Mom, 9. r.	Hana Hutter, 5. r. Orijana Reš, 6. r. Patricia Nerat, 6. r. Nuša Pečlin, 6. r. Gabrijela Sagadin, 6. r. Primož Vouk, 8. r. Tjaša Sentič, 8. r. Sara Kranjc, 8. r. Sara Rukelj, 8. r. Nina Petek, 8. r. David Gaube, 8. r. Katja Drevenšek, 8. r.

ANGLEŠKI JEZIK

Mentorica: Katja Zobec

Šolsko tekmovanje: 12 učencev (8. r.)

Državno tekmovanje: 1 učenka

Dosežena priznanja:

bronasta:

Gregor Borovnik, 8. b

Nastja Sinovec, 8. a

srebrno:

Nastja Sinovec, 8. A



POMLAD; LORA FERČAL, 1. B

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

Mentorica: Katja Zobec

Šolsko tekmovanje: učenci od 5. r. do 7. r.

Dosežena priznanja:

zlata:

5.RAZRED	6.RAZRED	7.RAZRED
Sergej Podkrajšek Nina Pahič Nuša Radoha Aljaž Verbek Žiga Stopinšek Sara Tomič Mia Sinovec Živa Sovič Kevin Korošec Lara Rantuša Zoya Tisaj Daša Sprinčnik Hana Hutter Lina Jelen Jan Gačnik Bian Rajzer Alex Premzl Max Malajner	Matija Pečnik Aljaž Jager Ines Lesjak Aleksandra Šprah Patricija Nerat Lara Rampre Žan Baranašič Luka Ekart Mitja Štefanec Klemen Radislav Aljoša Munda Maša Brumen Nika Breznik Erik Voh Nika Perger	Nuša Ladič Andraž Kralj Eva Skaza Žan Gradišnik  POVODNI MOŽ VOLTEK; ŽIVA ORNIK, 1. B

srebrna:

5.RAZRED	6.RAZRED	7.RAZRED
Nejc Hojski David Vabšek Franko Frankič Aljaž Červek	Urška Ploj Lara Droždek Ana Purg Ana Kegljevič Doroteja Stojkovski Nuša Pečlin Jan Krivec Orijana Reš	Maša Patafta Filiš Šuen Doroteja Zagoranski Jana Kocbek Laura Beranič Dejan Bogovič Nina Krivec Ana-Marija Zupanič Katarina Paska Tina Šušteršič Tamara Kraljič Katja Bertoncelj

priznanje za sodelovanje:

5. RAZRED	7. RAZRED
Boštjan Čander Alen Medved	Ana Poštrak Tadej Bogovič Lara Voh



POVODNI MOŽ VOLTEK; EVA HUDIN, 1. B



POVODNI MOŽ VOLTEK ; LORA FERČAL, 1. B

10. SREČANJE MLADIH RAZISKOVALCEV PODRAVJA

10. srečanje mladih raziskovalcev Podravja je potekalo na OŠ Janka Glaserja v Rušah.

Naslov raziskovalne naloge: **Arheološka najdišča v Miklavžu na Dravskem polju v času**

Rimljanov

Področje: zgodovina

Mentorica: Stanka Pešec

Učenci: Sara Rukelj, Anja Cimerman, Sara Kranjc, Nina Petek, Pia Tarkoš Trikič

Naslov raziskovalne naloge: **Miklavž na Dravskem polju v času NOB**

Področje: zgodovina

Mentorica: Stanka Pešec

Učenci: Luka Horvat, Nina Horvat, Anja Dvoršak, Špela Hadler, Maruša Križanič z naslovom

Naslov raziskovalne naloge: **Sprememba spola**

Področje: biologija

Mentorica: Marjetka Breznik

Učenca: Luka Horvat in Špela Hadler

Naslov raziskovalne naloge: **Motnje prehranjevanja v obdobju mladostništva**

Področje: psihologija in pedagogika

Mentorica: Vesna Jelen Godunc

Učenki: Katja Imenšek, Špela Ban

Naslov raziskovalne naloge: **Nevarne snovi v našem domu - ali jih poznamo?**

Področje: kemija

Mentorica: Leandra Mernik

Učenec: Žiga Grdadolnik

Doseženo priznanje: bronasto priznanje

Naslov raziskovalne naloge: **Maskare, barvice, senčila ... vse to predstavljajo ličila**

Področje: kemija

Mentorica: Leandra Mernik

Učenki: Maruša Križanič, Nina Horvat



Žiga Grdadolnik, 8.b



Maruša Križanič in Nina Horvat, 9.a

5. OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA pri OŠ Ludvika Pliberška.

Sodelovalo je 16 šol iz Maribora in okolice. Našo šolo je zastopalo 10 učencev 4. razreda.

Doseženo mesto: 7.

14. BIENALE OTROŠKE GRAFIKE - ŽALEC, oktober 2009:

Mentor: Albin Lorber

Priznanje za udeležbo na razstavi so prejeli: Primož Vouk, Andraž Tergušek in Melisa Tomičič.

TEKMOVANJE V OBLIKOVANJU BUČ

Mentorica: Leandra Mernik

V okviru projekta Buča raja – jesen prihaja, ki ga je izvedel Izobraževalni center Piramida v Mariboru, je v petek, 23.10.2009, potekalo tekmovanje v oblikovanju buč iz marcipanovega testa.

Našo šolo so zastopali naslednji učenci: Špela Hadler, Đorđe Kričak, Uroš Kričak.

Na tekmovanju so pokazali svojo spretnost in oblikovali čudovit bučin aranžma. Njihovo delo je bilo zelo uspešno. Usvojili so 1.mesto.



POVODNI MOŽ VOLTEK ; ANEJ TRUNK, 1. B

TEKMOVANJE ZA ZLATO KUHALNICO na Srednji šoli za gostinstvo in turizem

Maribor

Mentorica: Leandra Mernik

Našo šolo so zastopali: Miha Kamplet, Žan Vajda, Katja Drevenšek.

Na tekmovanju so pokazali svojo spretnost in pripravili dve jedi – kmečko krompirjevo juho in ajdove krapce s skuto. Jedi so postregli in degustirali. Njihovo delo je bilo zelo uspešno.

Doseženo priznanje: srebrno

33. DRŽAVNO TEKMOVANJE IN TEKMOVANJE MLADIH SLOVENSКИH ČEBELARJEV

Mentorica: Leandra Mernik

Našo šolo so zastopali: Erik Voh , 6.a, Lara Voh, 7.b, Marcel Nezman, 8.b, Patricija Nezman, 9.c

Tekmovali so v tandemu v znanju iz čebelarstva v srednji težavnostni skupini.

Doseženo priznanje: vsaka dvojica je osvojila bronasto priznanje.



POMLAD; NINA GANGL, 1. B



POMLAD; STAŠ TRUNK, 1. B

REZULTATI ŠPORTNIH TEKMOVANJ JESENSKO PRVENSTVO V KROSU ZA OSNOVNE ŠOLE

Športni park Tabor

Število tekmovalcev: 13

Doseženi mesti: 2 prvi mesti

1.mesto: Eva Skaza, mlajše pionirke A (letnik 1997)

1.mesto: Anja Cimerman, mlajše pionirke B (letnik 1996).

4. mesto – Žan Visenjak, mlajši pionirji A (letnik 1997)

6. mesto – Leon Habot, mlajši pionirji A (letnik 1997)

9. mesto – Timotej Polanc, mlajši pionirji A (letnik 1997)

7. mesto – Nuša Pečlin, mini pionirke D (letnik 1998)



9. mesto – Gabrijela Sagadin, mini pionirke D (letnik 1998)

12. mesto – Damijana Bohl, mini pionirke D (1998)

13. mesto – Urška Ploj, mini pionirke D (1998)

15. mesto – Blanca Koren, mini pionirke D (1998)

17. mesto – Maša Brumen, mini pionirke D (1998)

14. mesto – Timotej Hrenič, mini pionirji D (letnik 1998)

22. mesto – Jan Krivec, mini pionirji D (1998)

Pripravila: Andreja Kolander, učiteljica ŠVZ



K O Š A R K A -- OBČINSKO PRVENSTVO ZA STAREJŠE PIONIRJE

Ekipa starejših pionirjev (igralcev, rojenih 1995 in mlajših) naše šole se je pomerila na prvem turnirju občinskega prvenstva v telovadnici naše šole. Igrali so v 2. skupini, kjer so poleg naše šole sodelovale še: OŠ Sladki Vrh, OŠ Lešnika Vuka (Slivnica) in OŠ Dušana Flisa (Hoče).

Rezultat tekem (sreda, 4.11.2009):

OŠ MIKLAVŽ : OŠ LEŠNIKA VUKA	42:13
OŠ DUŠANA FLISA : OŠ SLADKI VRH	31:21
OŠ DUŠANA FLISA : OŠ LEŠNIKA VUKA	20:18
OŠ MIKLAVŽ : OŠ SLADKI VRH	59:11

Ekipo naše šole so predstavljali: Đorđe Kričak, Matic Paska (cap), David Verlak, Mario Klobučar, Uroš Kričak, Nik Mršič, Jan Miložič, Dani Ploj, Dejan Beriša, Matjaž Potočnik, Tilen Novak, Žan Mom, Matej Nigerl.

Ekipo je vodil športni pedagog Miro Kalezič.

K O Š A R K A -- FINALE OBČINSKEGA PRVENSTVA ZA STAREJŠE PIONIRJE (MARIBOR OKOLICA)

Starejši pionirji osvojili srebrne medalje na področnem prvenstvu v košarki

Tekmovanje od 1. do 4. mesta - dvorana OŠ Miklavž, četrtek 26.11.2009 :

OŠ MIKLAVŽ : OŠ RUŠE	38: 28
OŠ HOČE : OŠ LOVRENC	15: 51
OŠ HOČE : OŠ RUŠE	21: 43
OŠ MIKLAVŽ : OŠ LOVRENC	24: 37

Tekmovanje od 1. do 4. mesta - dvorana OŠ Miklavž, četrtek 26.11.2009 :

OŠ MIKLAVŽ : OŠ RUŠE	38: 28
OŠ HOČE : OŠ LOVRENC	15: 51
OŠ HOČE : OŠ RUŠE	21: 43
OŠ MIKLAVŽ : OŠ LOVRENC	24: 37

Končna lestvica:

1. OŠ Lovrenc na Pohorju	3 3 0 +59
2. OŠ Miklavž	3 2 1 +11
3. OŠ Janka Glazerja Ruše	3 1 2 -19
4. OŠ Dušana Flisa Hoče	3 0 3 -51

Ekipo naše šole so predstavljali: Đorđe Kričak, Matic Paska (cap), David Verlak, Mario Klobučar, Uroš Kričak, Nik Mršič, Jan Miložič, Dani Ploj, Dejan Beriša, Matjaž Potočnik, Tilen Novak, Žan Mom, Matej Nigerl, Matej Petek, Gašper Ornik, Tadej Jagarinec .

Vodja ekipe: Miro Kalezič



PODROČNO PRVENSTVO V KOŠARKI - STAREJŠI PIONIRJI

Turnir je bil odigran v sredo, 09.12.2009, v telovadnici OŠ Miklavž.

OŠ MIKLAVŽ : OŠ KIDRIČ 23: 38

OŠ LOVRENC : OŠ ČUFARJA 48: 31

OŠ MIKLAVŽ : OŠ ČUFARJA 36: 29

OŠ LOVRENC : OŠ KIDRIČA 36: 48

Končni vrstni red:

1. OŠ Borisa Kidriča 3 3 0 +61

2. OŠ Lovrenc na Pohorju 3 2 1 +25

3. OŠ Miklavž 3 1 2 -31

4. OŠ Toneta Čufarja 3 0 3 -55

Tri prvo uvrščene ekipe področnega prvenstva so se uvrstile na državno prvenstvo.

Za ekipo naše šole so igrali: Đorđe Kričak, Matic Paska (cap), David Verlak, Mario Klobučar, Uroš Kričak, Nik Mršič, Jan Miložič, Dani Ploj, Dejan Beriša, Matjaž Potočnik, Tilen Novak, Žan Mom, Matej Niglerl, Tadej Jagarinec.

Ekipo je vodil športni pedagog Miro Kalezič.

NOGOMET - OBČINSKO PRVENSTVO ZA STAREJŠE DEČKE

1. tekma OŠ MIKLAVŽ : OŠ Selnica 5 : 1

2. tekma OŠ MIKLAVŽ : OŠ Starše 0 : 1

- Strelci golov za našo šolo: Klobučar, Miložič, Mršič, Potočnik, Novak.
- Barve naše šole so zastopali: Mario Klobučar, Nik Mršič, Jan Miložič, Tilen Novak, Nejc Brbre, Matjaž Potočnik, Žan Mom, Etienne Klanfar, Žan Vajda, Matic Milošič, Tadej Jagarinec in Miha Kamplet.
- Ekipo sta vodila športna pedagoga Miro Kalezič in Grega Frangež .



44.PIONIRSKI FESTIVAL – STAREJŠI PIONIRJI, ČETRTRFINALE

2. skupina

- OŠ Miklavž : OŠ III. M.Sobota 24-36 (5:11, 5:21, 14:4, :)
- OŠ III. M.Sobota : OŠ Dravograd 42-17 (13:7, 12:6, 17:4, :)
- OŠ Miklavž : OŠ Dravograd 36-26 (8:6, 14:9, 14:11, :)

•

• Lestvica :

- 1. OŠ III. M.Sobota 2 0 78:41 37 4
- 2. OŠ Miklavž 1 1 60:62 -2 3
- 3. OŠ Dravograd 0 2 43:78 -35 2

•

- OŠ Miklavž na Dravskem polju: Daniel Ploj, Matic Paska 3 (2/1), Uroš Kričak 2,

Mario Klobučar 5 (2/1), Žan Mom, Nik Mršič, Jan Miložič 2, David Verlak, Dejan Beriša, Đorđe Kričak 2, Tilen Novak 10 (8/6), Matjaž Potočnik, Tadej Jagarinec.

- Vodja in trener ekipe: Miroslav Kalezič
-
- OŠ Miklavž : OŠ Dravograd 36 : 26
- OŠ Miklavž na Dravskem polju: Daniel Ploj, Matic Paska 6 (2/2), Uroš Kričak 16, Mario Klobučar 6, Žan Mom 2, Nik Mršič, Jan Miložič, David Verlak, Dejan Beriša, Đorđe Kričak, Tilen Novak 6, Matjaž Potočnik, Tadej Jagarinec.
- Vodja in trener ekipe: Miroslav Kalezič
-
- Ekipi OŠ III. M. Sobota in OŠ Miklavž na Dravskem polju sta se uvrstili v polfinale Pionirskega festivala 2009/2010.

KOŠARKA - OBČINSKO PRVENSTVO

MLAJŠI PIONIRJI - MARIBOR OKOLICA

Turnir je bil odigran v četrtek 18.03.2010, v telovadnici OŠ MIKLAVŽ.

Rezultati tekem:

OŠ MIKLAVŽ : OŠ SLIVNICA	24: 20
OŠ LOVRENC : OŠ PESNICA	18: 24
OŠ LOVRENC : OŠ SLIVNICA	28: 25
OŠ MIKLAVŽ : OŠ PESNICA	18: 14



KOŠARKA – MLAJŠI PIONIRJI

PODROČNO PRVENSTVO - MARIBOR

Sodelovali so učenci OŠ Miklavž, OŠ Slivnica, OŠ Slave Klavora, OŠ Franceta Prešerna.

Lestvica :

1. OŠ Slave Klavore	1 1 0 27: 21 2 +6
2. OŠ Miklavž	1 1 0 24: 20 2 +4
3. OŠ Franca Lešnika Vuka	1 0 1 20: 24 1 - 4
4. OŠ Franceta Prešerna	1 0 1 21: 27 1 - 6

KOŠARKA – MLAJŠI PIONIRJI

PODROČNO PRVENSTVO - MARIBOR

Turnir je bil igran v petek, 02.04.2010, v telovadnici OŠ Miklavž:

OŠ MIKLAVŽ : OŠ FRANCETA PREŠERNA	17: 54 / 4:12, 6:26, 7:16
OŠ SLIVNICA : OŠ SLAVE KLAVORA	14: 41 / 2:21, 8:13, 4: 7
OŠ SLIVNICA : OŠ FRANCETA PREŠERNA	6: 29 / 4:10, 0:14, 2: 5
OŠ MIKLAVŽ : OŠ SLAVE KLAVORA	20: 36 / 2: 9, 5:17,13:10

Lestvica : 1. OŠ Slave Klavore 2. OŠ Franceta Prešerna 3. OŠ Miklavž 4. OŠ Franca Lešnika Vuka Ekipa naše šole je nastopala v naslednji postavi: Matej NIGERL, Timi POLANC, Oskar SIMONČIČ, Aljoša PUKŠIČ, Fatmir BERISHA, Timotej HRENIČ, Mavricij ŽELIMORSKI, Avdyl HALITI, Žan FERŠ, Žan MAJHENIČ, Žiga SEVŠEK, Nino LEPEJ, Timi KERHE, Aljaž VISINSKI, Jan SATLER, Nejc KLEMENČIČ. Trenner ekipe: Miro KALEZIČ Doseženo priznanje: bronasta medalja	3 3 0 104: 55 6 +49 3 2 1 104: 50 5 +54 3 1 2 61: 110 2 - 49 3 0 3 40: 94 3 - 54
SPOMLADANSKI KROS NA POLJANAH (20. april 2010) Dosežena priznanja: štiri medalje Število učencev: 15 Najuspešnejši sta bili ponovno Anja Cimerman, ki je osvojila prvo mesto in Eva Skaza, ki je bila druga. Prijetno sta presenetila tudi Jan Krivec in Luka Ekart, ki sta osvojila drugo in tretje mesto.	
REZULTATI Mlajše pionirke B – letnik 1996 1. mesto – Anja Cimerman Mlajše pionirke A – letnik 1997 2. mesto – Eva Skaza Mlajši pionirji D – letnik 1998 2. mesto – Jan Krivec 3. mesto – Luka Ekart 6. mesto – Aljoša Munda 10. mesto – Žan Baranašič 13. mesto – Aljaž Jager Mlajše pionirke D – letnik 1998 8. mesto – Blanca Koren 9. mesto – Nuša Pečlin 10. mesto – Maša Brumen 11. mesto – Urška Ploj 12. mesto – Ajda Plohl Mlajši pionirji A – letnik 1997 7. mesto – Žan Visenjak	

ATLETSKA OLIMPIJADA – POLJANE 2010

V četrtek, 20.5.2010, je bila na Poljanah Atletska olimpijada za učence in učenke osnovnih šol obmariborskih občin. Naša ekipa je štela 38 udeležencev, na tekmovanju pa so nas vzpodbujali tudi nekateri sošolci in starši.



Najboljši dosežki:

1. mesto:	Anja Cimerman Nik Mršič Leon Habet	tek na 1000 m tek na 1000 m tek na 300 m
2. mesto:	David Verlak Matej Nigerl Jan Krivec	skok v višino skok v višino tek na 600 m
3. mesto:	Mario Klobučar Tilen Novak Žan Majhenič Eva Skaza	met Vortexa tek na 60 m met Vortexa tek na 600 m

Štafeta (4x100 m) (Potočnik, Klobučar, Novak, Kozar)

Blizu medalj so bili:

Matjaž Potočnik - 4. mesto na 300 m in

Tomaž Senčar - 4. mesto v skoku v višino.

Ostali udeleženci:

Žan Ferš - 5. mesto v metu Vortexa, Larisa Horvat - 6. mesto na 300m, Đorđe Kričak - 6. mesto v metu krogle, Uroš Kričak - 7. mesto v metu Vortexa, David Najter - 7. mesto v skoku v daljavo, Tara Gantar - 8. mesto v teku na 60 m, Timi Polanc - 8. mesto v skoku v daljavo, Klemen Lukačič - 9. mesto v skoku v daljino, Žan Vajda - 9. mesto v skoku v daljino, Žan Visenjaki - 10. mesto v teku na 600 m, Miha Kamplet - 11. mesto v skoku v daljavo, Rok Kozar - 12. mesto v teku na 60m, Žiga Blagus - 16. mesto v metu krogle.





RAZVOJNI PROJEKTI ŠOLE V ŠOLSKEM LETU 2009 / 2010

- Raziskovalna dejavnost šole
- Razvojni in vzgojni načrt šole in šolska pravila
- Mavričniki
- Sprejemanje drugačnosti
- Spodbujanje razvoja nadarjenih učencev v osnovni šoli
- Zgodnje učenje tujega jezika
- Rastem s knjigo
- Poklicna vzgoja
- SOS za male in velike
- Spodbujanje nekajenja
- Pasovček
- Policist Leon
- Evropska vas
- Tres Amici - stari sosede - novi prijatelji
- Miklavževanje v Miklavžu
- Z znanjem proti odvisnosti
- Ekološko-kemijski tabor
- EKO šola kot način življenja
- Pomladni dan v Evropi
- Zdrava šola
- Dežela barv



Mia Sinovec, 5.b

VELIKI INTERVJU

MEDPREDMETNO POVEZOVANJE V OŠ MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU

Na 5. Konferenci Kakovost za prihodnost vzgoje in izobraževanja v Ljubljani je gospa Dušanka Mihalič Mali, ravnateljica OŠ Miklavž na Dravskem polju, na pobudo magistre Vere Bevc, predstojnice Zavoda Republike Slovenije za šolstvo, predstavila medpredmetno povezovanje v praksi.

Izraz medpredmetno povezovanje ni nekaj novega.

»Pojem medpredmetno povezovanje je zelo zelo star. Učitelji smo namreč že pred 25. leti radi v svoje priprave napisali »medpredmetno povezovanje«, ki pa tedaj ni imelo tako globokega pomena kot danes, ko ta izraz označuje nove oblike ter metode dela.«

Zakaj ste se v OŠ Miklavž odločili za medpredmetno povezovanje?

»Vodilo nas je prepričanje, da je to povezovanje smiselno, saj vodi do sodelovanja, povezovanja, dopolnjevanja in usklajevanja med učitelji. Z dobrim povezovanjem se zбриšejo meje med predmeti, kar naredi pouk smotr in sodoben.

Drugo vodilo je bila pripravljenost učiteljev za skupno načrtovanje ter prepričanje, da se pri timskem poučevanju razbije izoliranost predmeta in spodbuja kolektivno odgovornost za dosežke učencev.

Za medpredmetno povezavo pa smo se odločili tudi zato, ker je cilj šole 21. stoletja razvijati aktivno vlogo učenca z uporabo različnih znanj, kritičnega mišljenja ter razvoj njegovih močnih področij.

Kdaj je nastala ideja, da teoretična spoznanja začnete uresničevati v praksi?

»Ideja je nastala, ko smo pred petimi leti izdelali Razvojni načrt Osnovne šole Miklavž na Dravskem polju. Anketirali smo učitelje, starše in učence, saj smo želeli vedeti, kakšne oblike in metode dela pri pouku si želijo. Učenci so izrazili željo, da bi imeli radi več novih oblik in metod ter manj frontalnega dela. Izvajanje aktivnih oblik in metod dela torej pomeni, da ni več samo petinštiridesetminutnih ur, temveč so



devetdesetminutne strnjene učne ure, kar zahteva tudi nove priprave na sam predmet. Učenca tako postavimo v aktivno vlogo, kjer samostojno prihaja do novih spoznanj.

Po izvedeni anketi smo učitelji in tudi jaz, kot ravnateljica, začutili potrebo, da moramo upoštevati želje učencev in slediti ciljem šole 21. stoletja, zato smo se odločili za medpredmetno povezovanje v šolskem letu 2008 /2009, nadaljevali pa do 2009 / 2010. Seveda je pa najpomembnejše to, da so učitelji pripravljeni na takšen način dela in da v tem vidijo izziv.«

Za uspešno medpredmetno povezovanje je potrebno tudi dobro načrtovanje, pri čemer pa se najbrž morajo izpolniti tudi določeni pogoji. Kako se to izvaja v praksi?

»Idejo je bilo treba spraviti v življenje. V svojo sredino smo povabili v magistro Vero Bevc, predstojnico Zavoda Republike Slovenije za šolstvo, ki nam je v krajšem predavanju predstavila teoretični del medpredmetnega povezovanja. Po končanem predavanju so se sestali učitelji, ki so v tistem letu poučevali v 6. razredu. Skupaj so pregledali letne priprave, zapisane sklope in se odločili za vsebine, ki jih bodo medpredmetno povezovali. Tim učiteljev 6. razreda je tako izdelal načrt medpredmetnega

povezovanja glede na vsebine, ki so jih želeli izvajati.

V praksi se to izvede tako, da prvi učitelj, ki prevzame neko vlogo, se na primer odloči za sklop z naslovom Zemlja kot celota in omenjeni učitelj prevzame vlogo nosilca. Učitelji, ki imajo pri svojem predmetu v letni pripravi napisano podobno temo, sodelujejo v timu in skupaj načrtujejo.«

Katero temo ste izbrali za medpredmetno povezovanje?

»Prvo leto smo izvedli interdisciplinarni dan na temo Kulturna dediščina, in sicer ljudske šege in navade. Pri načrtovanju medpredmetne povezave so sodelovali učitelji zgodovine, slovenščine, glasbene in športne vzgoje ter gospodinjstva.

Učenci so se lahko glede na interes samostojno odločili, pri katerem predmetu bodo sodelovali. Ob ustvarjalnem delu so seveda vsebinsko povezali predmete, razvijali samostojno učenje, saj so sami iskali različne vire, kritično presojali in oblikovali zaključke. Če so želeli delo dobro opraviti, so to lahko storili le v timu, ob sodelovalnem učenju. Moram poudariti, da so se pri svojem delu zelo potrudili in dokazali svojo ustvarjalnost, kar so dokazali na predstavitvi s plesom, petjem, igro, z lepo izdelanimi plakati in s kuharskimi dobrotami.«

Učenci so bili s svojim delom zadovoljni. Kako pa učitelji?

»Ko so učitelji evalvirali delo, smo spet v svojo sredino povabili gospo Vero Bevc, ki je bila z delom izredno zadovoljna. Svetovala pa nam je, da se več naj ne orientiramo na samo vsebinski del, ampak je potrdila naša spoznanja, da naj se orientiramo tudi na dejavnosti, ki jih učenci izvajajo. Te dejavnosti pa so samostojno učenje, iskanje virov, bibliotekarske delavnice, ustvarjanje po spominu in podobno. Tako smo v letu 2009/2010 razširili medpredmetno povezovanje iz 6. v 7. razred, kjer bo v mesecu juniju interdisciplinarni dan Zeleni dan.«

Kakšna so vaša spoznanja ob izvajanju medpredmetne povezave?

»Medpredmetno povezovanje zbliža učitelje, okrepi sodelovanje ter omogoči diskusijo o

njihovem delu z učenci. Učenje na tak način omogoča razvijanje potencialov učencev, uveljavljanje učenčevih močnih področij ter interdisciplinarni pogled učiteljev. Pri medpredmetni povezavi je treba uporabiti ustrezno terminologijo, vključiti je treba vse elemente učnega procesa, treba je premisliti o tem, katere povezave so smiselne, pri čemer ne moremo mimo problemske obravnave.«

Torej sledite ciljem šole 21. stoletja.

»Da, vsekakor, saj učence želimo pripraviti na vseživljenjsko učenje, kamor uvrščamo razvoj njihovih sposobnosti za komunikacijo, sodelovanje pri delu iskanje informacij po različnih virih, ob tem je pa pomembno, da učenci razvijajo sposobnost samostojnega, ustvarjalnega in kritičnega mišljenja.

S povezovanjem med področji, predmeti in s timskim delom želimo doseči večjo stopnjo povezanosti med disciplinarnimi znanji. Eden od ciljev šole 21. stoletja je tudi skrb za ustrezno organizacijo pedagoškega procesa.«

Kako vidite medpredmetno povezovanje v prihodnosti?

»Razširiti želimo medpredmetno povezovanje po vertikali, natančno moramo načrtovati cilj, vsebino in dejavnosti. Ogromno že vlagamo v posodabljanje oblik poučevanja učiteljev in uporabe IKT. Učitelj bo prevzel vlogo usmerjevalca in organizatorja na poti do različnih znanj učenca, učenec pa se bo tako postavil v vlogo aktivnega iskalca znanj.«

Kakšen je odziv učiteljev in učencev?

»Med učenci je odziv za nove oblike in metode dela dober. Učenci tudi dobro sprejemajo fleksibilni predmetnik, fleksibilno diferenciacijo, nove oblike in metode dela, povezovanje in pa seveda interdisciplinarne dneve.

Na koncu bomo seveda izvedli anketo. Učitelji pa pri sebi podobno naredijo evalvacijo. Povedali so, da so s tem delom zadovoljni, saj postavijo učitelja v novo vlogo, kjer ni samo v neposredni vlogi prenašalca znanj, ampak dejansko daje učencem možnost, da sam prihaja do spoznanj in novih znanj.«

Na 5. konferenci Kakovost za prihodnost vzgoje in izobraževanja ste predstavili

**medpredmetnom povezovanje v praksi.
Kako ste se počutili ob predstavitvi?**

»Ponosno. Najprej je to pomenil velik izziv za celo šolo, saj vemo, da je v Sloveniji ogromno šol, ki v svoje delo že vključuje te nove metode in oblike. Ker nas je magistra Vera Bevc izbrala kot vzorčno šolo, ki naj to predstavi, smo bili vsi zaposleni zelo ponosni. To pa pomeni, da naše delo ni ostalo samo v našem krogu, ampak so ga opazili tudi drugi. Po predstavitvi so ostali poslušalci postavili tudi vprašanje, kako pritegniti, navdušiti, spodbuditi zaposlene, da sledijo novim idejam. Moram priznati, da ne bi šlo brez učiteljev, ki sledijo mojim idejam, novim ciljem in ki v tem vidijo izziv in so

pripravljene to širiti naprej in spraviti ideje v življenje, do vas, učencev.«

Ob koncu pogovora je gospa ravnateljica želela izvedeti tudi moje mnenje o novih oblikah in metodah dela. Povedal sem, da mi je takšen način dela všeč, učne ure so bile zanimive in vesel sem, ker so mi učitelji pokazali poti, po katerih sem lahko prihajal do novih znanj. Sedaj, ko zapuščam OŠ Miklavž, se šele zavedam, koliko bogastva odnašam v svet, ki je pred menoj. Hvala, gospa ravnateljica, učitelji in vsi zaposleni v šoli.

Matej Petek, 9.b

OB ODHODU DEVETOŠOLCEV IZ ŠOLE

SPOŠTOVANI !

» V življenju pride čas, ko ne moreš storiti drugega kot nadaljevati svojo pot.
Čas, da slediš svojim sanjam. Čas, da razviješ jadra svojih prepričanj !«

Vaše povabilo, spoštovani učenci, je ponudilo sprejem in obenem odgovor:

»Sem, kar sem. In nihče me ne more spremeniti. Grem in vem, da bom hodila vedno naprej, obložena s prtljago poguma in težav, ki mi stojijo ob poti. In se ne ustavljam.
Kajti moj kočijaš je pogum in moja vodnica – priložnost !«

Edina zanesljiva napoved za prihodnost je ta, da nas bo – presenetila!

In tisti dan, ko boste prevzeli popolno odgovornost sami zase, tisti dan, ko boste nehali iskati izgovore, takrat se bo začela vaša pot do – CILJA !

Naj neuspehi pomenijo samo poučne izkušnje. Edini resnični neuspeh naj bo tisti, ob katerem se ne boste ničesar naučili. Včasih se je bolje naučiti tudi kaj nepotrebnega, kakor ničesar. Največja nagrada za človekov trud ni tisto, kar bo zanj dobil, temveč tisto, kar bo postal.

In želje ? Z vsako izpolnjeno željo se v duši odprejo vrata v eno izmed pravljičnih sob.

Večkrat se odprejo, srečnejši smo. Zato – borite se - dokler ne pridete do tja, kjer boste zmagali.

Moder je tisti, ki vzame življenje tako, kot je, in le včasih sanja o tem, kakšno naj bi bilo ! In če si nekaj zares želite narediti, mi verjemite, da to tudi zmorete !

In v življenju vas je lahko strah le lastnega – dvoma !

Ali veste, da v življenju brezdolje uničuje človeka bolj, kot delo ! Zdi se, da človek izgubi mnogo življenjske sile, če nima nobenega cilja. Boljše je za nekaj umreti, kot za nič živeti! Saj življenje je kot ogledalo: smeji se ti, če ga gledaš nasmejano !

Zato, ne ravnajte se po pričakovanjih drugih ljudi, raje pričakujte več od sebe, saj v svojem življenju igrate glavno vlogo in ne dopustite si, da vam jo vzamejo !

**A ko se vam bodo zatresla tla pod nogami, se primite za – nebo !
In tudi ne iščite vseh odgovorov že zdaj, ko jih še ni moč dati, saj jih še ne zmorete živeti.
In včasih bodite srečni tudi brez vzroka ! Videli boste, da je to je prava – sreča !
Saj veste : Ptici – gnezdo, pajku – mreža, VAM – prihodnost !**

*Ob tem Vam želim, da poletite, se dvignete visoko v nebo in se dotaknete mavrice,
želim Vam, da se potopite globoko v morsko dno in objamete školjko biserno,
želim Vam, da se povzpnete visoko na goro in se usodi zahvalite, ker dovoli Vam živeti,
želim Vam, da pretečete dolge milje in se zahvalite za obilje sreče in veselja, ki ga občutite do življenja.*

*Želim Vam podariti te občutke, si peresom v roki zapisovati zmage,
zato uživam z vami te – trenutke !*

In zaključek ? Je potreben ?

Jaz vem in Vi veste, Zemlja ni moja, ni Vaša, dana nam je na posodo, da pridemo, se srečamo in gremo ! Včasih brez vrnitve !

A obstaja kraj, za katerega vem, da se boste radi vrnili ...

Do takrat pa SREČNO !

Vaša ravnateljica Dušanka Mihalič Mali

V TOPLEM ZAVETJU ŠOLE SMO VELIKOKRAT ODPRLI SVOJE SRCE (GOVOR UČENKE ŠPELE BAN NA VALETI)

Minili so dnevi, pomladi, leta ...

Bilo nam je lepo. Veliko smo drug drugemu dali, se imeli radi, se tolažili in z roko v roki hodili skozi lepe in manj lepe čase. Bili smo kot velika družina. Zelo različni in samosvoji. V toplem zavetju šole smo velikokrat odprli svoje srce.

Znali smo se smejati, jokati, biti resni, šaljivi, pa vendar vodljivi.

Na naši poti smo srečevali ljudi, ki smo jih morali preprosto objeti, spletli smo mnoga prijateljstva in se prvič zaljubili.

Sedaj je prišel trenutek ločitve, čas, ko bo potrebno na novo začeti, čeprav nam spominov nihče ne bo mogel vzeti.

Iskrena hvala vsem zaposlenim v šoli in staršem.

Vi ste tisti, ki ustvarjate na šoli pozitivno vzdušje in s svojim vedenjem v nas prebujate željo, da bi vam bili podobni.

Znali ste nas pohvaliti in nagraditi za naš trud.

Svoje delo opravljate z ljubeznijo in vsaki generaciji pustite delček svojega srca.

S ponosom smo in bomo vedno povedali, da smo hodili na Osnovno šolo Miklavž.

Lepo je slišati pohvale ljudi, ki so obiskali našo šolo in odšli z vtisi, da je pri nas zelo prijetno, da smo učenci lepo vzgojeni, prijazni in z nasmehi na obrazih.

Ko stopiš v šolo, začutiš pozitivno energijo. Pričaka nas urejena okolica, udoben prostor za kramljanje, svetle in lepo opremljene učilnice.

Ni nam bilo vedno prijetno. Bila so spraševanja in razočaranja, vendar je bila šola naš drugi dom. V dobrem in slabem.

Če pomislimo nazaj, smo bili v šoli precej časa. Zaposleni na šoli so nas spremljali skozi različna obdobja našega odraščanja in nas učili z vzgledom pridobivati osnove, s katerimi bomo sedaj odšli v svet. Učili smo se in širili naša obzorja. Dobili smo precej znanja. Nekaj ga bo ostalo za vedno, nekaj smo pozabili že čez nekaj ur. Neprecenljivo pa je tisto, kar ste nam dali, da smo lahko gradili naše osebnosti.

Šola je kakor človek. Z leti se naša zunanost spreminja ... Spreminja pa se tudi naša notranjost. In na koncu ugotovimo, da je pomembno samo to, kar ostane v nas – naša duša.

Šola niso samo stene, mize, stoli, table ... Ponosno smo, da imamo tako lepo šolo. Vendar z

leti morda te stvari ne bodo več tako lepe. Ostali pa bodo naši spomini. Spomini na ljudi, ki so šoli dali dušo in življenj. Ki bodo za vedno ostali v naših srcih. Vedno se bomo spomnili naših občutkov, ko smo prišli prvič v šolo, našega življenja v njej in odhoda.

Včasih smo vas razočarali. z ocenami, z besedami, z dejanji. Oprostite nam vse, kar smo v naši mladostni nepremišljenosti storili narobe. Vedno ste stopili na našo stran in nam poskusili pokazati, da smo lahko boljši in da se lahko iz napak nekaj naučimo. Hvala, da nas niste obsojali, ampak da ste nam podali roko.

Seveda pa vse to ne bi bilo mogoče, če se naši starši ne bi zavedali, kako pomembno je sodelovanje z učitelji. Za nas bi bilo morda včasih bolje, če bi lahko iskali bližnjice med

starši in učitelji, vendar moramo priznati, da nobena potuha ni dobra dolgoročno. Samo tako smo lahko postali odgovorni za svoja dejanja.

Na bodočnost glejte kot na čas prijateljstva, ljubezni, razumevanja, čas nenehnega učenja, dozorevanja, ustvarjanja, predvsem pa najдите vedno čas zase in svoje bližnje.

Vso srečo vsem in spomnite se še kdaj na leta, skupaj preživeta!

Ohranimo v sebi otroško razposajenost in mladostno zagnanost.

Veselimo se življenja in svojih sanj.

Tvegajmo in jih uresničimo.

Spoznavajmo ljudi, odkrivajmo svet in če je možno poskusimo vtkati v naša življenja izkušnje drugih.

Najdimo milino v sebi in ne pozabimo ljudi, ki so se dotaknili našega srca.

Špela Ban, 9.a

DEVETOŠOLCI OBUJAJO SPOMINE NA OSNOVNOŠOLSKA LETA



Ko sem prvič stopil v prvi razred, sem dobil rumeno rutico s ptičko in s svojim imenom.

Znašel sem se v učilnici, se sramežljivo usedel na stol, prekrižal roke na hrbtu in bil ves čas priden in tih. Kmalu je vstopila učiteljica in nam povedala, kako je vesela, da bo odslej naša razredničarka. Tudi mi smo se je razveselili, saj je bila zelo prijazna in prikupna učiteljica. Sošolci smo se kmalu bolje spoznali in nato odšli domov. Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu, saj je bil zelo lep.

Mario Klobučar, 9.b



Dnevi minevajo in že se odštevajo zadnji dnevi na šoli. Odšli bomo v srednje šole in gimnazije ter se poslovili drug od drugega. Dragocene spomine, vesele dni, radost, lepe ocene, smešne trenutke bomo odnesli s seboj in za sabo pustili učitelje in sošolce, ki smo jih neizmerno cenili in imeli radi ter so zaslužni za vse, kar se nam je zgodilo lepega.

Začetki našega šolanja segajo daleč nazaj, v davno leto 2002. Takrat smo kot prvošolčki prvič prestopili prav osnovne šole, od katere se sedaj s težkim srcem poslavljamo. Še sedaj se dobro spominjam dneva, ko sem šla v prvi razred. Dan prej sem že vsa navdušena hotela vsem povedati, kako pomembno vlogo bom imela. Že prvi dan sem spoznala veliko novih ljudi, ki so me spremljali vseh osem let. Bili so lepi, manj lepi in grdi trenutki, vendar je bil ob meni veno nekdo, ki mi je znal povedati kakšno lepo in spodbudno besedo. Ko smo dobivali odlične ocene in slabše ocene, ko smo imeli dobre in slabe dneve, ko smo jezili učitelje. Vedno smo bili skupaj. Zdaj pa prihaja trenutek slovesa. Deveti razred je bila nekakšna prelomnica. Že na začetku šolskega leta smo vedeli, kaj nas čaka in tako smo prvi dan šolskega leta stopili v deveti razred z mešanimi občutki. Doživeli

pa smo toliko lepih dogodkov, da se vseh preprosto ne da opisati. Skupaj smo dozorevali, jokali, se kregali, a tudi zaljubili. Bilo je veliko vsega, a le najlepše sedaj odhaja z nami. Ko stojimo na poti v novo življenjsko obdobje, pa le upamo, da nam bo uspelo doseči, kar si želimo.

Ob misli na slovo se začnemo spominjati lepih in smešnih trenutkov, ki smo jih preživeli s svojimi sošolci. Želimo si, da se nam v prihodnosti uresničijo naše sanje.

Špela Ban, 9.a



Zdaj, ko minevajo zadnji tedni mojega obiskovanja osnovne šole, se spominjam mnogih lepih, a tudi manj lepih trenutkov. Spominjam se, kako sem vsako jutro težko vstala iz tople postelje in se spravila v šolo.

Vseeno sem bila vesela, da sem videla prijateljice in prijatelje ter jim povedala o svojih dogodivščinah. V toplih dneh sem komaj čakala na odrešilni zvonec, ki je naznanil začetek brezskrbnih počitniških dni. Toda vse ni bilo tako prijetno. V razredu smo se tudi prepirali, čutili pritisk zaradi testov in spraševanj. Dogajalo se je veliko stvari. Lepih in žalostnih. Leta so minevala in sedaj sem se znašla na koncu devetega razreda ter na pragu srednje šole, torej na točki, ko se bomo s sošolci ločili. Toda na to ne smemo gledati kot na nekaj dokončnega, temveč kot na nov začetek. Znova bomo spoznavali nove ljudi in prišli v novo okolje. Toda – ne glede na vse - bomo v srcu vseeno še vsi skupaj za vedno, en in edini – 9.b.

Katja Raušl, 9.b



OŠ MIKLAVŽ 9A, 9B, 9C

Maj 2010

USTVARJAMO, POTUJEMO ...

EKODNEVI V NAŠI ŠOLI

Lahko se pohvalimo, da v naši šoli skrbimo za zdrav način življenja. O tem poslušamo pri šolskih urah, na hodnikih se spogledujemo s fotografijami, risbicami, literarnimi prispevki in z razstavljenimi predmeti, ki so nastajali v času pouka ali ob ekodnevih. In zelo radi imamo ekodneve. Veselimo se sprehodov po naravi, odkrivanja zanimivih stvari, srečanja z ljudmi, ki nam približajo svet lepot in zdravega življenja. Ob opazovanju se hkrati tudi ozaveščamo in se še posebej začnemo zavedati, kako pomembno je naše življenje in kaj vse lahko storimo za ohranitev našega planeta. Učitelji poskrbijo, da v delavnicah, kamor se vključujemo učenci glede na to, kaj nas zanima, zaživi naša ustvarjalnost.



Mlajši si po navadi najprej ogledajo gledališke ali lutkovne predstave, obišejo katero od galerij ali se odpravijo k izviru vode, nato pa v ustvarjalnih delavnicah zaživijo njihove ideje in nastajajo lepi



izdelki. Nekateri so bili za svoje delo tudi nagrajeni. Njihove izdelke si lahko ogledujemo in jih občudujemo na hodniku naše šole.

Resnično, v teh ekodnevih se ustvarjalnost čuti v vsakem kotičku. Zadiši po zeliščih, po slastnih, a zdravih, jedeh, po zdravem sadju ...

Letos smo imeli že tri ekodneve in vsi so pustili v nas posebne izkušnje, dodatno znanje. Tako so se na primer starejši učenci lotili tudi pletenja košar, izdelovanja sveč iz čebeljega voska, iz starih oblačil so izdelovali trajne in ekološke nosilne vrečke, iz

lesa so naredili jadrnice, iz gline pa ribice, udeležili so se lahko nordijske hoje, se srečali tudi s čebelarjem, ki je predstavil življenje čebeljih družin in delo čebelarjev ... In poskusili smo slastni med. Mljask.

Nekatere je pot zanesla v trgovine z zdravo prehrano in na ekološke tržnice, na katerih pridelovalci prodajajo sadje in zelenjavo, škropljeno le s škropivi, ki so okolju prijazni. Polni novih in prijetnih vtisov so se nato vračali v šolo, v učilnice, kjer so nastajali različni plakati in pisni izdelki. Tisti, ki so se odpravili v čistilno napravo v Dogoše in si ogledali postopek čiščenja, so gotovo razmišljali tudi o varčnejšem ravnanju z vodo.

Živimo zdravo? Kaj lahko spremenimo? Odgovorili bi lahko, da mnogo, korak za korakom, kajti najprej se moramo otresti miselnosti, da lahko na tem svetu delamo, kar hočemo, da lahko živimo, kakor želimo, da mečemo odpadke, kamor želimo ... Pa ne sme biti tako, kajti svet in narava smo mi, vsi ljudje, in samo od nas je odvisno, kakšna bo naša prihodnost. Dobro bi bilo, da bi vse, ki razmišljajo drugače, prepričale vsebine filmov, ki smo si jih lahko ogledali v šoli prav z namenom, da se zavemo pomena zdravega življenja, da pravilno poskrbimo za odpadke in rešimo naš planet.



Tako kot moramo znati ravnati z okoljem, je treba tudi paziti, kako ravnamo z vodo, s tem pomembnim virom življenja. In prav ekodan z naslovom Vodni detektiv in pitna voda na Dravskem polju je bil za nas znova izziv za razmišljanje o pomenu vode za življenje, o naših življenjskih navadah, o okolju ter o problemih, povezanih z vodo.

Z mentorji smo izvajali poizkuse, vodo kemijsko analizirali, iskali podatke in rešitve. Ob tem smo ugotavljali agregatno stanje in gostoto vode ... ter se počutili kot pravi mladi raziskovalci. Ustvarili smo tudi vodnjak želja in če si ga želite ogledati, nas lahko obiščete v jedilnici šole.

Z ekološkim predavanjem v verzih nas je razveselil Rok Trkaj, mladi pevec iz Ljubljane, ki ga skrbi usoda naše Zemlje in s tem tudi vode, ki jo moramo bolj ceniti.

Všeč so nam ekodnevi in želimo si, da bi jih bilo v šoli čim več.

Novinarski krožek OŠ Miklavž na Dravskem polju



NARAVA POVEZUJE LJUDI

Rok Trkaj je slovenski raper iz Ljubljane, dvakratni slovenski zmagovalec v freestyle battlu. Študira teologijo, z rapom se ukvarja že od leta 2001.

V začetku leta 2004 je izdal svoj prvenec z naslovom **V času enga diha**. Trkaj je tudi član Ljubljanske skupine z imenom **T-Set**.

Izdal je dva albuma, in sicer **V času enga diha** (2004) in **Rapostol** (2007). Ob ekodnevu nas je obiskal v naši šoli, se srečal z učenci, učitelji, ravnateljico šole in z županom Občine Miklavž.



Kdaj ste se začeli zanimati za ekologijo?

»Če sem iskren, me je navdušil 17. april, dan, ki je namenjen čiščenju Slovenije.«

Kako vidite naš planet čez nekaj let?

»Ljudje smo, žal, že naredili nekaj slabih stvari, ki se jih več ne da popraviti. Res pa je, da je človek iznajdljiv in v težkih trenutkih odkrije vedno nekaj novega. Zaradi osveščenosti upam, da bomo ohranili naš planet.«



Kakšna se vam zdi narava?

»V Miklavž sem prišel nekoliko prehitro in sem tako imel še pol ure časa do nastopa. Vzel sem vrečo in šel nabirat smeti in v vreči se je nabralo kar nekaj odpadkov. Tako sem tudi danes naredil nekaj dobrega za naravo. Imate zelo lepo šolo. Tudi narava okoli je krasna. Obdržite vso to lepoto.«

Ali mislite osveščati ljudi še vedno preko svojih verzov, pesmi?

»Pesem napišem, ko jo začutim. Ne pišem po naročilu. Ves čas v življenju delam to, kar čutim, ker se mi zdi, da je edino to prav.«

Kako se na vaše nastope odzivajo mladi?

»Odlično. Krasno. V zraku se čuti energija. Ponavadi je tako, da so v začetku mladi še nekoliko zadržani, nato pa vsi plešemo. Vabijo me na šole, ker želijo združiti zabavo in izobraževanje. Domov vedno odhajam s prijetnimi občutki. Manj vesele so navadno učiteljice, ker se med mojim nastopom zabavamo in začnemo razgrajati. Pred kratkim sem bil na neki šoli, na kateri so vsi učenci prišli na oder in pod našo težo se je porušil oder.«



Napisali ste košarkarsko himno. Igrate košarko?

»Da, igral sem jo do 16. leta v Košarkarskem klubu Evropa, potem pa je me je prevzela glasba. Še vedno pa spremljam košarko preko televizije in tu ter tam vržem žogo v koš.«



Kaj bi svetovali našim bralcem?

»Verjemite vase. Naredite nekaj dobrega za planet. Če delaš pravo stvar, se bodo stvari čudežno uredile.

Imamo namreč dva principa. Eden je dober, drugi slab. Dober je vedno tisti, ki združuje, slab pa vedno razdružuje ljudi. Jaz ljudi vedno želim združiti. In najlepša skupna točka, kjer se lahko ljudje združimo, je narava.«

S pevcem Rokom Trkajem smo se odpravili še v telovadnico šole in prisluhnili njegovim pesmim, s katerimi je navdušil učence in učitelje naše šole.

Nadja Žunkovič, 9.b

OČISTIMO SLOVENIJO V ENEM DNEVU

Naša Slovenija je lepa dežela. O njenem naravnem bogastvu so pisali mnogi poeti, ga opevali pevci, o njem razmišljali pisatelji. Slovenija je dežela tisočerihih lepot. Pa bo vedno takšna? Bomo še lahko prepevali o smaragdni reki Soči, o zelenih hribih ... Bomo, vendar le, če bomo pokazali prijazen in primeren odnos do narave in njenih lepot in če bomo znali Slovenijo ohraniti čisto, tudi brez divjih odlagališčih. Prav zato, ker je slednjih v naši deželi vedno več, so mladi, ki jih skrbi prihodnost Slovenije, dali pobudo za čistilno akcijo, po estonskem zgledu, v katero bi se naj prostovoljno vključilo čim več ljudi z namenom, da bi to deželo očistili v enem dnevu. Temu povabilu smo prisluhnili tudi učenci in učitelji naše šole, starši, dedki in babice.

V sobotnem jutru smo se zbrali pred šolo, od koder smo se po uvodnih navodilih z barvnimi vrečami in z rokavicami na rokah odpravili v okolico šole in bližnji gozd. Odpadke, ki smo jih našli na gozdnih poteh, ob drevesih, med grmovjem, v bunkerju smo ločeno dajali v vreče. In napolnili smo jih kar nekaj. Mi, mlajši, smo pobirali manjše stvari, medtem ko so odrasli kar težko prenašali vreče, napolnjene z večjimi odpadki. Opazili smo, da ljudje mečejo v gozd vse, od kopalniških oprem do gradbenega materiala, avtomobilskih gum, do hrane. Očistiti smo želeli vse in zato smo potrpežljivi, če nas je mimogrede oplazila kakšna veja ali če smo ob vnetem pobiranju padli čez kakšno drevesno korenino. Bolečina je hitro popustila, na obrazih se je prikradel nasmeh in lov za

odpadki se je nadaljeval. Naše oči niso spregledale ničesar, no, vsaj tako smo mislili. Če pa smo kaj pozabili, so nas iz zadrege rešili odrasli in planinci, ki so polne vreče odnesli na zbirna mesta. Našli smo še marsikaj, kar ni sodilo v naravo in ni nam bilo všeč, kar smo videli. Obljubili smo si, da ne bomo uničevali narave z odpadki in da bomo slednje vztrajno ločevali.

Moramo priznati, da smo bili zelo pridni in zdi se nam, da smo delo dobro opravili, zato

smo bili po akciji nagrajeni s pohvalnimi besedami in z okusno malico. Ko smo se zadovoljni odpravljali domov, smo bili prepričani, da ne bomo med onesnaževalci našega kraja in da bomo ves čas skrbeli za naravo, kajti čisto in urejeno okolje je naše ogledalo in vrednota, za katero si moramo prizadevati vsi.

Novinarski krožek
OŠ Miklavž na Dravskem polju

OBISK SREDNJE KEMIJSKE ŠOLE RUŠE

V ponedeljek, 1. februarja, smo se nadarjeni učenci petih, šestih in sedmih razredov odpeljali na Srednjo kemijsko šolo Ruše. Tam smo se razdelili v dve skupini. Mi, prva skupina, smo odšli v učilnico za biologijo, kjer smo dobili mikroskope. Z njimi smo gledali rdečo čebulo. Bilo je zanimivo. Še bolj zanimivo pa je bilo pri kemijskih poskusih. Najbolj se spominjam poskusa »kemijski kameleon« in »ognjeni gel«. Poskus

»kemijski kameleon« smo naredili tako: zmešali smo nekakšno snov z vodo, da je postala roza barve in vodo s sladkorjem. Vodo s sladkorjem smo prelili v roza tekočino in spreminjala je barve. Ta poskus mi je bil najbolj všeč. Učiteljica kemije nam je še razkazala sobo, v kateri dela. Nato smo se poslovili in se odpeljali nazaj v Miklavž. Bilo mi je zelo všeč!

Živa Sovič, 5. b

VODA

UČENCI SPOZNAVAJO ŽIVLJENJE V VODI IN OB NJEJ

Na OŠ Miklavž na Dravskem polju, podružnični šoli Dobrovce, smo na

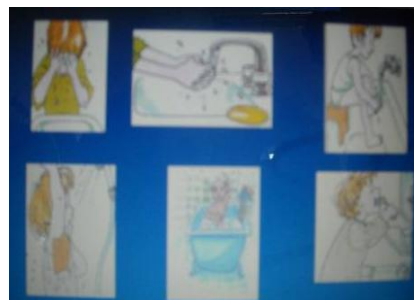
1. triadi v okviru okoljske vzgoje, naravoslovnih, tehniških in interdisciplinarnih dnevih seznanjali učence s pomenom vode za življenje vseh živih bitij, posebno pitne vode in vode za zadovoljevanje drugih človekovih potreb (npr. gospodinjstvo, kmetijstvo).

Učenci so spoznali lastnosti vode, kroženje vode v naravi, življenje v vodi in ob njej, pomen varčne uporabe vode.

PRI UMIVANJU VARČUJ Z VODO.



Seznani so se z onesnaževalci vode. Z izdelavo plakatov so sodelovali pri oblikovanju preprostih, okolju prijaznih pravil ravnanja z vodo.



Spoznali so, kako lahko sami dejavno prispevajo k varovanju in ohranjanju naših voda ter izdelali



piktograme - slikovna sporočila. Učenci si preko različnih dejavnosti privzgajajo odgovoren odnos do narave in razvijajo okoljsko zavest.



POMEN VODE ZA ŽIVLJENJE VSEH ŽIVIH BITIJ



Pripravili: učenci in učiteljica Jerneja Malec (ekokoordinatorica projekta)

ZDRAVO ŽIVLJENJE

Na OŠ Miklavž na Dravskem polju, podružnični šoli Dobrovce, smo na 1. triadi v okviru različnih dejavnosti (športni dnevi, naravoslovni dnevi, interdisciplinarni dnevi, okoljski vzgoji) spoznavali načine zdravega življenja, aktivnosti varovanja in krepitve zdravja. Učenci so skozi leto sodelovali pri načrtovanju aktivnosti (minuta za zdravje, aktivni odmori, vadbene ure, učni sprehodi).

Izdelovali so plakate o zdravi prehrani, osebni higieni (pravilno in dosledno umivanje rok v razredu ...).





**SLADKARIJE IN GAZIRANE PIJAČE
ŠKODUJEJO ZDRAVJU.**

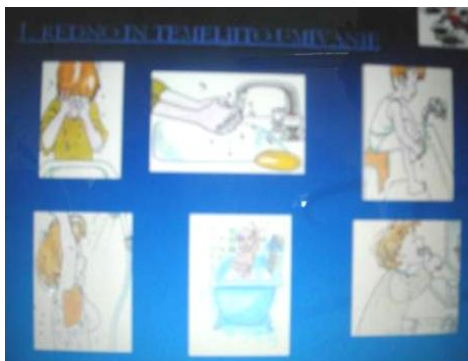
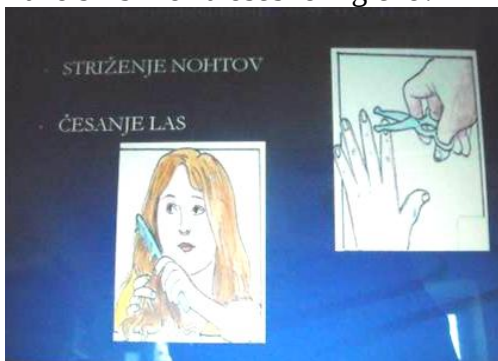


KDAJ JE ZOB EK NASMEJAN?

Pripravili so obrok zdrave prehrane (sadna solata) in pogrinjke.



Kako skrbimo za osebno higieno?



Obiskali so zobozdravnika, se udeležili zdravniškega pregleda.



Spoznali so škodljive razvade (predolgo gledanje televizije, igrice na računalniku ...), se navajali na omejevanje le-teh in se seznanili s kvalitetnim preživljanjem prostega časa (gibanje na svežem zraku).



Prispevek so pripravili
učenci in učiteljica
Jerneja Malec
(ekokoordinatorica projekta)

OB DNEVU ZEMLJE SO UČENCI 1. B RAZMIŠLJALI, ZAKAJ IMAJO RADI NAŠ PLANET

RADI GA IMAMO, KER ...

ERIK: » SE S PRIJATELJI LAHKO ZABAVAMO.«

RASINA : » SEM NA SVETU.«

ROK COBL : » IMAMO VODO, KI JO LAHKO PIJEM ALI PLAVAM V NJEJ.«

ANA : » IMAMO GOZDOVE, DREVESA, KI NAM DAJEJO ZRAK.«

STAŠ: » IMAMO RAZLIČNE IN ZANIMIVE ŽIVALI.«

NINA: » SE LAHKO SPREHAJAM.«

BARBARA : »IMAMO VODO ZA IGRANJE IN PITJE.«

NIK PERKO : »SMO SVOBODNI, DA LAHKO DELAMO, KAR ŽELIMO, DA IMAMO DRUG DRUGEGA.«

ŽIVA: »IMAMO HRANO.«

EVA: »IMAMO POLETJE, DA SE LAHKO KOPAM IN RIBARIM.«

ASTRIT: » LAHKO DELAM HIŠO IZ OPEK.«

TEJA : »ŽVRGOLJO PTIČKI IN MI NI TREBA PRIŽIGATI RADIA.«

ROK R. MARINČIČ: »LAHKO SPOZNAVAMO NOVE STVARI, KER SEM RADOVEDEN.«

ANEJ : »SI ŽELIM, DA BI IMELI ČIST PLANET, DA BODO MOJI OTROCI IN NJIHOVI OTROCI LAHKO ŽIVELI NA NJEM.«



JESEN; ŽAN LORBEK IN RASINA BAJSIČ , 1. B



JESEN: BARBARA GUTMAN IN TEJA KOKOL ,1. B

ČUDNI DAN

NEKOČ JE ŽIVEL DEČEK JAN. NEKEGA DNE JE MOČNO SNEŽILO IN PIHAL JE VETER. NAENKRAT JE POČILO IN NASTALA JE MAVRICA. JAN SE JE ZAČUDIL, KAKO SE JE TO ZGODILO. NARAVA SE JE OBRNILA PO SVOJE. NA ZEMLJI SE JE POJAVILA ČAROVNIJA.

MATIC TERZER, 1. C

V 2. A RAZREDU SMO SPOZNAVALI, KAKO LAHKO VZGOJIMO NOVE RASTLINE

Opazovali smo semena, sadike, gomolje ...





KAKO SKRBJIMO ZA ZDRAVJE V 1. A RAZREDU



USTVARJALNOST V ODDELKU PODALJŠANEGA BIVANJA PODRUŽNICE DOBROVCE



Kralj zemlje SNEŽKO

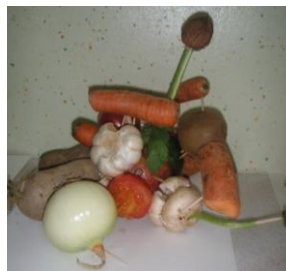
Opis

Vsem živalim prinaša smeh in srečo. Dobro skače. Iz sebe spusti dobro moč, ki hudobneže premaga.

Vsejeda roža KLADIVAR

Opis

Kladivar ima v svojih (bubikah) izrastkih vodo. Ko »špricne« vodo, muhi spodrsne in pade, ker nič ne vidi. Kladivar jo potem poje.



Gosenica PIKAPOŽREŠNICA

Opis

Gosenica ima pike zato, da ulovi hrano. Žuželka, ki prileti mimo, se prime na pike in gosenica jo lahko poje.



Patrick Breznik, OPB



NIKA KARANOVIC, 1. A

POČITNICE

Z mamico sem šel na razstavo živali. Nato sem šel na sladoled in k svojemu bratrancu. Skupaj smo šli na izlet. Tam so bila igrala in sva se igrala. Šel sem domov. Doma smo imeli piknik. Šli smo tudi v Volčji potok. Tam sem si ogledal dinosavre in rože. Bil sem tudi pri babici. Tam sem se z bratrancem igral. Šli smo na parcelo. Sem se kopal.

Patrick Breznik, OPB



Nika Karanovič, 1.A

NEKOC JE ZIVELA ANA
KI JE ZELO POREDNA. MAM
JE NI VEČ HOTELA IMETI
IN JE BILA ZELO ZALOSTNA
NA SE JE POPRAVILA. MAMICA
JO JE IMELA ZELO RADA
IN SREČNO STA ŽIVELI
DOKONCA SVOJIH
DNI.

Nika Karanovič, OPB

POČITNICE
NA POČITNICAH SEM
BILA PRI BABICI IN
DEDKU. TAM SEM
SE IGRALA. V
NEDELJO SEM ŠLA
NA ROJSTNI DAN.



Nuša Kričej, OPB



Matevž Šavora, OPB



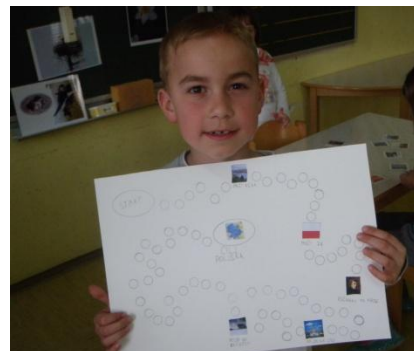
Urban Kamplet, OPB

ČAROBNE ŽKARJE
NEKOČ JE ŽIVELA
ŽIVILJA
NEKEGA DNE JE
NA OKNO PRIŠLA
PTICA IN JI DALA ŽKARJE
SLAJEK KRALICI IN
KRALICA JE JI UZELA
ŽKARJE SO JO LOVILE.

Urban Kamplet, OPB

PROJEKT EVROPSKA VAS





Avtorji: učenci podaljšanega bivanja, Podružnica Dobrovce

STROKOVNA EKSKURZIJA UČENCEV IZBIRNEGA PREDMETA NEMŠČINA, 1. 10. 2009 - 4. 10. 2009

»STRASSBOURG/ZOO MULHOUSE/EUROPA PARK«

V petek, 1. 10. 2009, je bil dan, ki smo ga mnogi že dalj časa z nestrpnostjo pričakovali in naša dogodivščina se je pričela.

Z avtobusom smo se odpravili do našega prvega cilja - mesta Strassbourg.



Pogled na stare mostove z obrambnimi stolpi, Mala Francija

Po napornem nočnem počitku na avtobusu smo se prebudili v lepo sončno jutro. Pot nas je vodila mimo poznanih zgradb EU: sedeža Sveta Evrope, Evropskega sodišča za človekove pravice in Evropskega parlamenta, kjer je nastala tale skupinska slika.



Pred Evropskim parlamentom v Strassbouru.



HOTEL COLOSSEO

V središču mesta smo si ogledali kulturno-zgodovinske znamenitosti mesta: katedralo, ostanke mestnega obzidja, rečne kanale, kjer je bila prva prometnica, okoli katere se je že pred stoletji rodilo mesto cest – Strassbourg. Sledila je krajša vožnja do mesta Mulhouse, kjer smo si ogledali prekrasen živalski vrt, najstarejši v Evropi, s 190 različnimi vrstami živali in skupno 1200 živalmi.

Pozno popoldan je sledila vožnja do mesta Rust in nastanitev v italijanskem doživljajskem hotelu »Colosseo«, v samem Europa Parku. Po samopostrežni večerji je sledilo skupno druženje do 24. ure.

Naslednje jutro, po okusnem zajtrku, pa so nas čakale dogodivščine v Europa Parku. Park je prava paša za oči in kraj za sprostitev, saj 100 atrakcij nudi popolno zabavo.

Naša avantura se je zaključila ob 18. uri, ko smo se odpravili domov, proti Miklavžu. Na avtobusu pa smo že kovali načrte za naš naslednji podvig - ekskurzijo v Köln v naslednjem šolskem letu.



Učenci in učenke izbirnega predmeta nemščina

OGLED RTV SLOVENIJA, KANAL A IN POP TV EKSKURZIJA UČENCEV IZBIRNEGA PREDMETA VZGOJA ZA MEDIJE – TELEVIZIJA

V torek, 20. 4. 2010, smo učenci izbirnega predmeta televizija odšli na strokovno ekskurzijo v Ljubljano. Obiskali smo RTV SLOVENIJA, KANAL A in POP TV.

Naša ekskurzija se je pričela z ogledom RTV SLO. Katja Pečaver nas je peljala po prostorih televizije in nam razložila, čemu služijo posamezni prostori. Ogledali smo si studio informativnih oddaj **Odmevi** in **Dnevnik** ter studio oddaje **Piramida**.



UČENCI V STUDIU INFORMATIVNE
ODDAJE »ODMEVI«

Na POP TV nas je sprejela Elizabeta Šebela, ki nas je najprej peljala v studio, kjer snemajo oddajo **SVET** in **PREVERJENO**. Ogledali smo si dvorano, kjer snemajo oddaje: As ti tud not padu, Liga prvakov, Lepo je biti sosed, Kmetija, Slovenija ima talent Ekskurzija je bila poučna in zanimiva.



Skupinska slika, ki je bila posneta na začetku
naše ekskurzije.

Pripravili učenci 9. razreda, izbirnega predmeta TEV, z učiteljico Ines Pečnik

EVROPSKA VAS NA GLAVNEM TRGU V MARIBORU

V petek, 7. maja 2010, je na Glavnem trgu v Mariboru potekal projekt Evropska vas, kjer so OŠ iz Maribora in okolice predstavljale evropske države. To je bila Evropa v malem, kjer si lahko opazoval značilnosti vsake države.

Tukaj smo se predstavili tudi mi. Predstavili smo državo Poljsko. Nina Horvat, Nina Ruhitel, Jan Miložič, Anja Kac, Tina Veis in Kaja Praviček so deklamirali poljsko pesem, jaz sem pa igrala na sintisajzer. Obiskovalce smo pozdravljali v poljskem jeziku, besede so bile zapisane v slovarčku. Vse svoje izdelke smo zložili na stojnico, jo uredili in okrasili. Na stojnici smo predstavili likovne izdelke, plakate, raziskovalne naloge, izdelan slovarček poljskih besed, značilne poljske jedi, igrala – spomin, slike v kocki, pot do cilja ... Predstavili smo se že drugič. Bilo je zelo zanimivo in poučno.



Naša stojnica



Recitiranje poljske pesmi



Plakati na stojnici



Narodni ples

Anja Dvoršak, 9.a

PROJEKT MIKLAVŽEVANJE V OSNOVNI ŠOLI

December je mesec, ko vsi začutimo praznični utrip.

Ta čas sodi med prav posebne, tudi v šoli, kajti med številnimi aktivnostmi, ki jih izvajamo, je tudi že tradicionalni projekt Miklavževanje.

Priprave za ta projekt se začnejo že ob začetku šolskega leta, ko v naših glavah nastajajo najrazličnejše ideje. In nato komaj čakamo dne, ko lahko svoje zamisli tudi uresničimo. Takrat tudi zaživijo dnevi odprtih vrat in ustvarjalne delavnice, v katerih

nastajajo najrazličnejši izdelki in okraski, ki jih kasneje predstavimo na darilnem bazarju.

In ta dan, tehniški dan, smo končno dočakali. Zjutraj smo se vsi učenci zbrali v učilnicah in se z razredniki pogovorili o poteku dela. Pripravili smo ves material in naša ustvarjalnost je dobila krila. S škarjami smo zarezali v papir in izrezovali lune ter zvezde, s katerimi smo okrasili okna šole. Nastajale pa so tudi najrazličnejše vrečke, škatlice, soli za kopanje, okrašeni kozarčki, dedki Mrazi, okrasne ščipalke, žabice, voščilnice, zvezdice, stojala za svinčnike, kozarci z zimskimi in

drugimi motivi ... Ustvarjalne delavnice pa so bile tudi priložnost za pogovor, poslušanje glasbe in za pripovedovanje šal ter dogodivščin. Ustvarjalne vneme, smeha, dobre volje, a tudi resnosti ni manjkalo. Vzdušje v učilnicah je bilo zares prijetno.

Ko je bila šola okrašena, okraske izdelane, se je tehniški dan zaključil. Tudi na prvi in drugi triadi, kjer so ob dnevu odprtih vrat medse povabili še starše, dedke in babice, je bilo tako.



Po končanem delu smo vsi pospravili stvari, nato pa se zadovoljni vračali proti domu ter se hvalili, kaj vse smo naredili.

Pridni pa so bili tudi učenci, ki so želeli nastopati na prireditvi Sanjam sen. Z učitelji so se marljivo pripravljali na nastop. Ni jim bilo težko v jutranjih urah prej prihajati v šolo zaradi vaj ali ostati v šoli dlje časa po pouku. Po šoli je odmevala glasba in če je kakšno radovedno oko pokukalo v učilnice, smo lahko videli učence, ki so vadili plesne korake, pevce, ki so se trudili zapeti kar se da ubrano, recitatorje, ki so skrbeli za lep

izgovor in zven besed. Priprav je bilo veliko in zato tudi nekaj živčnosti.

4. decembra smo v jedilnici šole pripravljali darilni bazar. Na stojnice smo naložili okraske in darila, ki smo jih izdelali na tehniškem dnevu. Ob 17. uri se je tudi športna dvorana spremenila v velik prostor sanj. Z Nadjo, s Špelo, pevci, plesalci, igralci, glasbeniki in recitatorji ter z detektivom Sanjačem smo se prepustili domišljiji in se znašli sredi brezskrbnosti, veselja, razigranosti in igrivosti. Znašli smo se v svetu, v katerem še sanje postanejo resničnost. Za iskrivost in sanjsko podobo prireditve so poleg nastopajočih in tonskih mojstrov poskrbeli tudi člani KUD Zvonke Antoličič, ki so z osvetlitvijo pričarali čarobnost tega večera.

Seveda si tudi tokrat prireditve nismo mogli zamisliti brez nagovorov naše gospe ravnateljice, gospe Dušanke Mihalič Mali, in župana Občine Miklavž, gospoda Lea Kremžarja, ki sta nam med mnogimi lepimi mislimi zaželela vse najlepše v letu 2010.

Po končanem kulturnem programu so se obiskovalci napotili še v jedilnico šole, kjer smo jih ob obloženih stojnicah čakali učenci in predstavniki miklavških društev s prelepimi



izdelki in slastnimi dobrotami. V prijetnem sejemskem živžavu in klepetu so mnogi ponovno srečali stare znance, sorodnike, bivše sodelavce, se ustavili tudi ob stojnicah društva vinogradnikov, nazdravili s kapljico žlahtnega vina in se posladkali z dobrim pecivom društva kmečkih žena. Marsikdo si je tudi na stojnici društva Glog izbral zelišča za dobro počutje in zdravo življenje.

Stojnice so se hitro praznile in zadnji obiskovalci so zapuščali šolske prostore.

Vsi v šoli smo se tudi letos zelo potrudili in opravili dobro delo. Izdelali smo lepe okraske in s svojo bogato ponudbo privabili obiskovalce, ki so z nakupi izdelkov gotovo razveselili svoje najdražje. Ves izkupiček od prodaje, 1.527,65 evrov, smo namenili šolskemu skladu in tako pomagali tudi mnogim učencem.

Vse, kar smo počeli, smo delali z veseljem in tako so se resnično ves čas uresničevale besede detektiva Sanjača, ki je ob koncu prireditve Sanjam sen dejal: »Vzemite si čas za sanje in pri delu naj vas vedno vodi srce.«



Novinarski krožek

DROGE IN ODVISNOST

V svetu je veliko mladih, ki se vsak dan srečujejo s številnimi preizkušnjami, kot so droge in druge vrste odvisnosti. Na nevarnost drog nas nenehno opominjajo naši starši in tudi zaposleni v šoli.

Dne 11.11.2009 smo v naši šoli imeli interdisciplinarni dan na temo Droge in odvisnosti.

Učenci šestih, sedmih, osmih in devetih razredov smo se odpravili v malo telovadnico, se posedli po mehkih blazinah in si ogledali sceno, ki so jo uredili predstavniki društva Za boljši svet. Majhen oder je bil prekrit s črnimi zavesami, za katerimi so se nastopajoči pripravljali na igro.

Pred učence sta stopili ravnateljica Osnovne šole gospa Dušanka Mihalič Mali in pedagoginja Vesna Jelen Godunc, ki sta nam predstavili potek današnjega dne. Najprej smo si ogledali predstavo. Na oder sta prišli igralki, ki sta predstavljali revno mater in njeno hčer. Slednja je hrepenela po lepšem in boljšem življenju.

Med delom na polju je hči tarnala zaradi njenega revnega življenja in zaradi utrujenosti, kasneje pa tudi zaradi skromne

večerje, saj sta spet jedli le riž, tako kot vsak dan.

Medtem ko je mati tarnala zaradi hčerinega hrepenenja in velikih pričakovanj, so se odprla vrata. Vstopil je visok in lepo oblečen mož. Ko je opazil, v kakšni bedi živita mati in hči, jima je ponudil semena maka, rdečih cvetic, ki naj jih posejeta po njivi. Nato je hčeri ponudil šolanje na zahodu, kjer živijo bogati ljudje. Mama je najprej oklevala, ni hotela sprejeti ponudbe, oklevala je, a je po trmastem hčerkinem prepričevanju popustila. Bogat mož se je s hčerko in še z drugimi ljudmi različnih polti odpravil na zahod.

Dogajanje se je preselilo na zahod, v diskoteko, kjer smo spet srečali dekle in fanta. Fant je poskušal prepričati dekle, da bi vzelo tabletko. Dekle se je sprva upiralo, toda ko se je fant iz nje ponorčeval in ji rekel, da si ne upa, je sčasoma popustila. Kmalu je postala boljše volje in je vesela odplesala.

Nato smo spet videli bogatega moža, tokrat z njegovo družino, z ženo, ki se je ukvarjala s sabo in svojim lepotičenjem. Kmalu smo spoznali njenega sina, ki mu je bilo strašansko slabo. Očetu se je zdelo, da je fant

pojedel preveč sladkarij, toda mati je posumila, da je nekaj grozno narobe. Ko je sin padel po tleh, je mami postane jasno, da se je zadrogiral. Hitro sta ga odpeljala v bolnico, toda sin je umrl.

Po tem tragičnem dogodku sta se spremenila in postala boljša človeka. Mož je opravljal delo zdravnika, žena pa je pomagala ljudem kot medicinska sestra. K njima so se zatekali ljud, ki so se znašli v stiski.

Tudi revno dekle se je vrnilo domov. Toda pričakala jo je žalost. Polje je bilo razrito, njena mati je umrla, v vasi je vse polno brezdonskih otrok. Tudi bogati mož je bil

žalosten in dekletu je obljubil, da ji bo pomagal pri izobraževanju, da bo nekoč lahko postala učiteljica, učila otroke in jim pomagala. Ob tej zgodbi smo spoznali mnogo življenjskih resnic in opozoril.

Po končanem ogledu smo odšli v učilnice, kjer se je nadaljevalo delo v ustvarjalnih delavnicah.

Učenci smo razmišljali o življenjskih vrednotah in o vseh slabih razvadah, ki nam lahko zagrenijo življenje. Prav zato smo se odločili, da drogam, alkoholu in drugim nevarnim stvarim rečemo NE!

Katja Raušl, Vanesa Vargek, Marjetka Štrucl Rojko, 9.b

PO KOROŠKI, DEŽELI LOVRA KUHAJA – PREŽIHOVEGA VORANCA

Sončno jutro je pred našo šolo privabilo učence petih in šestih razredov, ki smo se opremljeni z okusnimi sendviči in osvežilnimi pijačami ter s slastnimi krofi želeli podati proti Koroški, deželi, v kateri je preživljal svoje življenje pisatelj Lovro Kuhar – Prežihov Voranc.

Kmalu je pripeljal avtobus, učiteljice so le še pregledale, ali smo zbrani vsi učenci, nato pa smo se odpeljali po dravski dolini, kjer smo opazovali lepote narave, reko Dravo, se pogovarjali o splavarjenju in nadvse želeli videti kakšen splav s turisti. Vozili smo se mimo hidroelektrarn in reševali učne liste.

Učenci šestih razredov smo se najprej ustavili na Ravnah, pojedli malico, se okrepčali s čokoladnim mlekom in drugimi osvežujočimi sokovi, nato pa vstopili v notranjost Koroškega pokrajinskega muzeja. Pozdravila nas je prijazna gospa Lilijana Suhodolčan, ki nam je predstavila gozdarsko, železarsko in

etnografsko zbirko. Ob poučni razlagi smo lahko naredili še nekaj fotografskih posnetkov, za spomin na ta dogodek.

Po zanimivem ogledu smo se odpravili v Kotlje, kjer smo se na Prežihovini želeli pridružiti učencem petih razredov. Le-ti so se že vračali proti domu, z nami pa so kljub vsemu delili svoje vtise, ki so bili, vsaj tako so zatrjevali, lepi in nepozabni.

Tudi mi, šestošolci, smo se najprej, polni pričakovanj, ustavili ob spomeniku pisatelja Prežihovega Voranca. Prisluhnili smo pripovedovanju o njegovem življenju in delu, nato pa smo se odpravili proti Prežihovi hiši in si ogledali notranjost. Lahko smo si še kupili spominke, s katerimi smo razveselili svoje sorodnike. Nekoliko časa smo še posedeli ob hiši, nato pa se odpravili proti avtobusu, s katerim smo se srečno pripeljali v Miklavž.

Kulturni dan nam je bil zelo všeč.

Vtise so zbrali učenci 6. b razreda

BRALNI MARATON – ZAČETEK BRANJA ZA PREŽIHOVO BRALNO ZNAČKO

17. september je dan zlatih knjig in s tem dnem se začne novo bralno leto. ZPM Maribor že sedmo leto zapored organizira bralni maraton v Mariboru. Te prireditve se vsako leto udeležijo tudi učenci naše šole. Letos sva se bralnega maratona udeležili Nastja Sinovec in jaz. Spremljala naju je najina mentorica, knjižničarka, gospa Metka Lovišček.

Vsi udeleženci smo se zbrali na Partizanski cesti v Mariboru, kjer so bile ob našem prihodu že postavljene stojnice z ekološko vsebino, in šotor, v katerem je potekal bralni maraton. Tega dogodka se je udeležilo veliko predstavnikov, sodelovalo je okoli dvajset šol iz Maribora in okolice.

Najprej nas je toplo pozdravila gospa Mirjam Klavš Dolinar, nato je gospod Rok Peče, podžupan Mestne občine Maribor, spregovoril o spreminjanju podnebja, živalskih vrst in podobno. Tudi on je prebral pesem. Kmalu je pred nas stopil Primož Suhodolčan, ki je na svoj način spregovoril o svojih otroških vragolijah in kolesarskih prigodah. Nasmejali smo se njegovim zgodbam, a čas je ob njegovem pripovedovanju hitro tekel in kmalu smo se morali posloviti od našega gosta.

Zatem smo prišli na vrsto mi, bralci, udeleženci bralnega maratona.

Tema letošnjega srečanja je bila Ekologija in tako smo brali ter prisluhnili poeziji in prozi na omenjeno tematiko. Zaradi njene aktualnosti in zanimivosti ni zmanjkalo zgodb. Vsaka od njih je na svoj način opozarjala na tegobe sodobnega sveta in prav zato smo jim obiskovalci radi prisluhnili.

Vsi so se zelo potrudili in brali svoje ali pa pesmi drugih slovenskih avtorjev. Tudi prozi je bilo lepo prisluhniti.

Svoj prispevek o ekološkem razmišljanju sva dodali tudi medve. Nastja se je odločila, da bo prebrala odlomek Mateta Dolenca Golo morje je trše od skale, jaz pa sem prebrala pesem sedmošolca Tomaža Senčarja z naslovom Naš modri planet. Obe sva bili deležni močnega aplavza.

Po nastopu sva z Nastjo delili navdušenje in se zapletli v pogovor. Poslušalci, zbrani okoli naju, so nama lahko prisluhnili.

Nastja: »Hej, Marjetka, kakšen se ti je zdel ta bralni maraton? Je nekoliko drugačen od tekalnega, kajne?«

Marjetka: »Da, če nisi prevelik ljubitelj tekalnega maratona in če rad bereš knjige, tako kot medve, menim, da je bralni maraton nedvomno boljši.«

Nastja: »Kakšni pa so se ti zdeli bralci? Zelo simpatični, kajne? Nekateri so imeli kar nekaj treme. Slišalo se je tresenje glasov, vsi

pa smo najbrž čutili stiskanje v želodcu, trepetanje nog.«

Marjetka: »Če ti povem po resnici, z menoj se je vse podobno dogajalo, kajti čutila sem veliko odgovornost. Imela sem tremo, kajti nastopati pred takšno množico ljudi ni kar tako.«

Nastja: »Marjetka, presenetila si me. Mislila sem, da ti nikoli ne čutiš treme. Kakšna se ti pa je zdela ta prireditelj, nastop pisatelja, srečanje z drugimi osnovnošolci?«

Marjetka: »Navdušena sem. Vse mi je bilo všeč. Zapomnila si bom nastop Primoža Suhodolčana, čeprav si sploh ne morem predstavljati, da se mu je zgodilo toliko nezgod in prigod, da so mu tolikokrat šivali rane na glavi ... Menda šestkrat? Vesela sem tudi, da sem danes tukaj srečala prijateljico z OŠ bratov Polančičev, skupaj sva bili namreč na morju.«

Nastja: »Tudi jaz sem srečala prijateljico Živo, s katero hodiva skupaj k baletu.«

Pogovarjali sva se in najbrž bi natresli še kaj, če naju ne bi pri tem zmotili ostali udeleženci. Med neznanimi obrazi sva z Nastjo videli še nekaj znanih, z njimi malo pokramljali ali pa se le pozdravili. Bilo nama je lepo, saj sva ob predstavitvi in lepem branju poezije ter proze spoznavali lepoto slovenske besede, srečali pa sva se tudi s prijatelji.

Kmalu sva se z Nastjo pridružili knjižničarki, s katero smo zavili še v bližnjo slaščičarno, kjer smo ob sladica obujali spomine na preživele bralne trenutke.

Bralni maraton mi je bil zelo všeč, saj rada berem. Ob branju knjig se vedno znova in znova odpravljam na nova potovanja, ki puščajo v meni neizbrisane sledi. Če bom imela priložnost, se bom z veselje znova udeležila bralnega maratona.

Marjetka Štrucl Rojko, 9.b



JESEN; ERIK ČIŽIČ, 1.B



JESEN; ROK COBL IN NIK PERKO 1.B

OTROŠKI PARLAMENT

Letos je potekal 20. otroški parlament na temo diskriminacija, rasizem in stereotipi, na katerem smo sodelovali tudi učenci naše šole. Nekaj dni pred zasedanjem parlamenta smo se predstavniki oddelčnih skupnosti sestali v naši knjižnici, kjer nam je knjižničarka, gospa Metka Lovišček, razložila pomen besed diskriminacija, stereotip in rasizem. Da boste vedeli, o čem bom pisala, bom najprej razložila pomen besede diskriminacija tudi vam. To je dejanje, zaradi katerih ljudje pogosto ne sprejemajo drugih, npr. zaradi druge vere, zunanjšega videza, bogastva, revščine, barve kože. Rasizem in stereotip je miselnost ali ravnanje, ki temelji na rasnem razlikovanju. Pogovarjali smo se, kako bomo predstavili našo šolo in kako bo potekal dan. 26. februarja smo odšle Špela Ban, Špela Hadler, Katja Petrovič in jaz v Maribor, kjer smo pred Zavarovalnico Maribor počakale pedagoginjo, gospo Vesno Jelen Godunc. Skupaj smo se odpravile v kletne prostore Zavarovalnice. Ob vhodu je vsaka dobila torbico, v kateri je bila mapa, kemični svinčnik, koledar in listek. V vsako torbo so organizatorji dali različne listke. Ko smo stopile v dvorano, smo zagledale veliko učencev, ki so prihajali iz 16 občin in različnih šol. Na parlamentu se je zbralo sto šestdeset učencev. Bila sem navdušena. V

dvorani je bilo sproščeno vzdušje, glasno govorjenje, čeprav se je kljub vsemu čutilo nekoliko napetosti. Predstavila se je vsaka šola. Našo sta predstavili Špela Ban in Anja Kac, slednja je napisala celo pesem o diskriminaciji.

Po zanimivi predstavitvi vseh šol smo se razdelili v skupine glede na barvo listkov, ki smo jih dobili v torbicah ob prihodu.

Odšle smo v prostore Prijateljev mladine Slovenije, kjer smo se igrali, izdelovali plakate, se pogovarjali in izražali svoja mnenja. Imeli smo tudi skupno malico in nekaj prostega časa za spoznavanje novih prijateljev. Kasneje smo se vrnili v Zavarovalnico, kjer je vsaka skupina predstavila svoje plakate. Glasovali smo o temi 21. otroškega parlamenta. Bili smo različnih mnenj, na koncu smo izbrali globalno segrevanje. Dan je hitro minil, zato smo se poslovili in razšli.

Vesela sem, da sem imela možnost videti in poslušati temo ter o stvareh, ki me pri ljudeh zelo motijo. Vsi smo enakopravni in različni, od tistega dne gledam na drugačne ljudi drugače in jih poskušam sprejeti takšne, kot so. Želim si, da bi tudi drugi ljudje sprejemali drugačnost, saj bi bilo tako za vse življenje lepše in prijetnejše.

Sara Rukelj, 8. razred

UPORABA IN ZLORABA INTERNETA

V decembru smo imeli v šoli predavanje o RABI IN ZLORABI INTERNETA. Peti, šesti in sedmi razredi smo se zbrali v jedilnici, kjer nas je pričakala kriminalistična policistka. Pripovedovala nam je o nevarnostih na massingeru, facebooku, i2in na drugih spletnih povezavah.

Pogovarjali smo se tudi o pirotehnik, alkoholu in tobačnih izdelkih. Predavanje je bilo zanimivo. Veliko novega sem spoznala v

resnični zgodbi o punc, ki je tujcu vse zaupala. Pošljala mu je svoje slike, saj se ji je predstavil kot najstnik. Hotel je vedno več fotografij. Ko tega ni več hotela početi, ji je tujec grozil z umorom, da se je punca zaupala mami, ta pa je obvestila policijo. Bilo je napeto, ko nam je povedala, kako so razrešili primer.

Zelo je bilo zanimivo. Upam, da bomo imeli še več podobnih predavanj!

Lara Rantuša, 5.b

PLAVALNI TEČAJ

Plavalni tečaj obiskujemo učenci 3. razredov. Traja deset dni. Učimo se plavati in skakati. Zberemo se vsak dan pri šoli ob 7.15, odhod avtobusa pa je ob 7.20. Ko prispemo v kopališče Pristan, se preoblečemo v kopalke in se gremo najprej stuširat. Potem imamo uvod in razgibavanje v malem bazenu. Nato gremo v svoje skupine in se učimo plavati prsno, kravl, žabico, hrbtno in različne skoke. Skakali smo že iz 5 in 3- metrske skakalnice. Jaz najraje skačem na glavo. Učili smo se tudi gledati pod vodo in iskati predmete. Plavamo tudi v olimpijskem bazenu. Našemu učitelju je ime Matjaž.

Zelo všeč mi je bilo prosto plavanje. Rad plavam hrbtno. Imeli smo testiranje - 10 minut plavanja v olimpijskem bazenu brez počitka. Bil sem dober.

Aleks Brumec, 3. a

Na plavalnem tečaju mi je zelo všeč. Učimo se plavati. Imeti moramo plavalna očala in brisače. V vodi se igramo, se potapljamo in skačemo. Najbolj všeč mi je olimpijski bazen. Našemu učitelju je ime Samo. S sošolci sem srečen. Upam, da bom dobil oceno osem.

Klemen Vekuš, 3.a

Učenci 3. razredov hodimo v kopališče Pristan na plavalni tečaj.

Ko smo prispeli prvič v Pristan, so nam plavalni učitelji najprej povedali pravila.

1. V kopališču ne smemo tekati.
2. Drug drugega ne smemo »tunkati«.
3. Najprej se moramo stuširati.
4. Zmeraj ubogamo učitelja.

V moji skupini smo Larisa, dve Tjaši, Ines, Nika, Amadeja in jaz. Nika uboga učitelja, le včasih mu skače v besedo. Ines že ves teden ni bilo na plavalnem, ker je zbolela. Larisa vse dela dobro, le skakanje na glavo ji ne gre. Na plavalnem tečaju mi je všeč, saj nam učitelj dovoli skakati z najvišje skakalnice.

Lucija Čander, 3. a

Naučili smo se plavati različne tehnike: žabico, kravl, in hrbtni kravl. Potapljali smo se za predmetom. Skakali smo s 3 in 5 – metrske skakalnice. Skočila sem s 5 – metrske skakalnice. Ko sem skočila s skakalnice, so me zbolela stopala. Vsak dan imamo kondicijsko plavanje. Opravili smo prvi preizkus za ocene. Občasno plavamo v olimpijskem bazenu.

Tonja Čižič, 3.c



POMLAD; NINA GANGL, 1. B

KOŠARKA

Vsako noč sanjam o košarki. Moja največja želja je priti v NBA, ampak tja pridejo samo najboljši v košarki. Tja je res težko priti; moraš biti nadarjen za košarko. Res je, da Slovenija ni najboljša v košarki in da v NBA igra samo pet Slovencev, ampak naša ekipa je dobra in tudi jaz sem dober. Sedaj treniram košarko štiri leta, od drugega razreda in treniral jo bom še zelo dolgo. Na tekmi proti Mariboru sem dal 19 točk, kar ni tako malo. Takrat sem bil nagrajen za najboljšega strelca. Sedaj smo tako dobri, da igramo z dve leti starejšimi. To sem podedoval po očetu. Moj oče trenira košarko. Poleti se z očetom in njegovimi prijatelji dobimo na igrišču in igramo košarko.

Rad igram košarko in resno treniram. Upam, da se mi bo moja največja želja priti v NBA izpolnila.

Nino LEPEJ, 5. b

SMUČANJE

To zimo smo se šli na Areh smučat. Smučanje je trajalo pet dni, od ponedeljka do petka. Vsak dan nas je avtobus odpeljal na Areh. S seboj smo imeli palice, smuči, čelado, rokavice, malico ali denar. Prvi dan so nas razdelili v skupine. V moji skupini so bili Mia, Lara, Nina, Aljaž Červek, Aljaž Verbek in še trije fanti iz 4. razreda. Skupaj nas je bilo devet. Imeli smo prijazno učiteljico. Ime ji je bilo Andreja.

Najprej smo se vozili po modri progi, potem pa po rdeči (Ruški). Tam so bila sidra.

Nekega dne sva šli z Laro skupaj na sidro. Nekaj časa sva se peljali, potem pa sta fanta iz naše skupine padla s sidra. Z Laro sva se zelo smejala, potem pa sem še jaz padla s sidra od smeha na istem mestu. Vsi trije, štirje (ker se še je spustil njihov prijatelj) smo počakali na učiteljico.

Zadnji dan pa je bilo tekmovanje v veleslalomu. Zelo me je lulat. Ko sem prišla na vrsto, sem se hitro spustila. Prišla sem na peto mesto s časom 30:34. Bila sem zadovoljna.

Lina Jelen, 5. b

SMUČANJE

Kot vsako zimo smo imeli tudi to zimo smučarski tečaj, začel se je v ponedeljek. Komaj sem čakala, da je napočil ta dan.

Zjutraj smo v šolo pripeljali smuči, palice, pancarje, čelado in še kaj drugega. Ura je odbila 11.15 in odpravili smo se na kosilo. Po kosilu smo se oblekli v smučarske hlače in jakno, v kurilnici pa smo si obuli še pancarje. Nato smo odšli do avtobusa.

Avtobus nas je odpeljal na Areh, kjer so nas pričakali učitelji smučanja. Nadeli smo si smuči in se odpeljali na bejbiko, tam so nas razvrstili v skupine.

Jaz sem bila v drugi najboljši skupini. Smučali smo v skupinah.

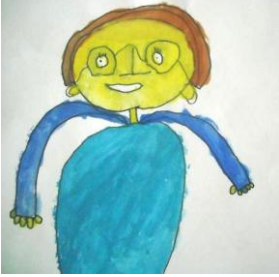
Naslednje dneve smo smučali tudi po drugih progah. Na smučarskem tečaju mi je bilo zelo všeč.

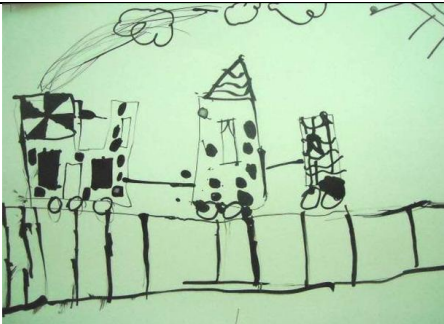
Nina Pahič, 5. b

UČENCI SE PREDSTAVLJAJO ...

To smo mi, učenci 1.a

 BRINA KURNIK, 1. A	SEM BRINA IN DOMA IMAM RIBICE. STARA SEM SEDEM LET. OBISKUJEM 1. A RAZRED. STANUJEM V RAVNI ULICI NA SKOKAH. UČI ME UČITELJICA JERNEJA. ROJSTNI DAN IMAM 13. FEBRUARJA.
 MARKO CIMEŠA, 1. A	SEM MARKO CIMEŠA. STAR SEM ŠEST LET. HODIM V PRVI RAZRED. V ŠOLI IMAM VELIKO PRIJATELJEV. DOMA SE NAJRAJE IGRAM S KUŽKOM KINGOM. NAJLEPŠE MI JE POLETI, KER SE RAD KOPAM IN SONČIM.

SEM ŽIGA. RAD IMAM OČKA, MAMO IN SESTRO. STAR SEM ŠEST LET. DOMA IMAM KUŽKA.	 ŽIGA ZAGORANSKI, 1. A
 URBAN KAMPLET, 1. A	SEM URBAN. RAD SE POGOVARJAM O LETALIH. V PROSTEM ČASU IGRAM NOGOMET. STAR SEM ŠEST LET. DOMA SEM V MLADINSKI ULICI.
 NACE SITER, 1. A	IME MI JE NACE. DOMA IMAM ŠTIRI MUCE IN ENO PSIČKO. SEM LJUBITELJ ŽIVALI. ROJSTNI DAN IMAM 24. MARCA.
IME MI JE JAKOB. ZBIRAM SLIČICE, IGRAM NOGOMET IN PLEŠEM PRI FOLKLORI. RAD JEM ČUFTE IN PIJEM ČAJ. RAD HODIM V ŠOLO.	 PATRICK BREZNIK, 1. A
 VITA KAJŠLER, 1. A	IME MI JE VITA. PIŠEM SE KAJŠLER. IMAM HIŠNEGA LJUBLJENČKA - MORSKEGA PRAŠIČKA, KI PIJE VODO, JE KOSMIČE IN SOLATO. STARA SEM ŠEST LET. ROJSTNI DAN IMAM 18. SEPTEMBRA. ROJENA SEM LETA 2003.
IME MI JE NEJC. DOMA IMAM KUŽKA. RAD SE UČIM, KOLESARIM IN IGRAM NOGOMET.	 NEJC HEDL, 1. A

IME MI JE GREGOR. PIŠEM SE SMILJAN. RAD SE IGRAM. HODIM V ŠOLO. DOMA IMAM MUČO.	 GREGOR SMILJAN, 1. A
 STELLA BRVAR, 1. A	 VITA KAJŠLER, 1. A
 MAŠA JEZA, 1. A	 JAKOB BERGLEZ, 1. A

To smo mi iz 3.a.

Ime mi je Larisa. Hodim v 3.a. Sem velika in srednje suha deklica. Moj obraz je podolgovat. Na nosu imam majhno lepotično piko. Oči imam rjave barve. V ušesih imam uhane roza barve v obliki kroga. Imam dolge svetlo rjave ravne lase. Oblečena sem v črnoroza tuniko. Preko imam bolero pinki barve. Imam kavbojsko krilo in črne pajkice. Obute imam teniske hello Kitty. Najraje plešem in pojem. Larisa Černejšek	Ime mi je David. Star sem devet let. Živim na Dravskem Dvoru v Ulici 8. februarja. Moj obraz je podolgovat. Oči imam rjave barve. Imam temno rjave kratke lase. Oblečen sem v kavbojke in pisano majico. Najraje sem obut v bele teniske. Najraje igram nogomet, ki ga tudi treniram. David Franci
Ime mi je Tjaša. Stara sem osem let. Živim na Dobrovcah. Sem majhna in suha deklica. Moj obraz je podolgovat. Oči imam modre barve. V ušesih imam uhane v obliki lunice. Imam dolge svetlo rjave lase. Oblečena sem v svetlo sive hlače, roza bolero in pinki majico. Obuta sem v pinki copate. Rada se smejim in plešem. Tjaša Seljak	Ime mi je Miha. Živim v Dobrovcah. Hodim v tretji razred. Sem majhen in suh. Moj obraz je okrogel. Na licih imam pege. Oči imam zelene barve. Imam kratke, svetlo rjave lase. Oblečeno imam črno trenerko. Obute imam črne čevlje. Najraje igram nogomet. Miha Gerečnik

Ime mi je Maximilian in sem doma na Skokah. Oči imam svetlo modre barve, lase imam temne in zelo kratke. Zelo rad telovadim in se vozim s kolesom. Lani sem zbolel, zato imam levo nogo malo krajšo. Nosim posebne teniske. Toda vseeno sem živahen in dobre volje. Maximilian Lobenwein	Ime mi je Patricija. Stara sem devet let. Živim na Dobrovcah. Sem majhna deklica. Moj obraz je podolgovat in nasmejan. Oči so modre barve. Imam krajše svetle lase. Oblečena sem v črno bele pajkice. Nosim belo majico. Najraje sem obuta v srebrno bleščeče balerinke. Rada pomagam drugim. Patricija Bračko
Ime mi je Nuša. Stara sem devet let. Živim na Dobrovcah. Sem srednje velika deklica. Moj obraz je okrogel. Oči imam temno modre. V ušesih imam okrogle uhanke z rdečimi biserčki. Imam svetlo rjave, dolge in malo skodrane lase. Rada se igram zunaj, še posebej s svojim rjavim psičkom Tarotom. Ko bom velika, bom vrtnarka. Nuša Tušek	Ime mi je Rok. Živim v Dobrovcah. Sem visok deček. Moj obraz je bolj okrogel. Oči imam rjave. Imam kratke rjave lase. Rad sem oblečen v trenirke in obut v tenis copate. Zelo rad igram diatonično harmoniko. Nastopal sem že na veliko prireditvah. Rok Pahič
Ime mi je Aleks. Sem bolj majhen in suh fant. Moj obraz je okrogel. Imam dolge trepalnice in zelo dolge, rahlo valovite lase, na katere sem zelo ponosen. Imam sivozelene oči. Zelo rad igram klavir. Aleks Brumec	Ime mi je Lucija. Doma sem na Skokah. Sem mala in drobna deklica. Imam droben podolgovat obraz. Oči imam modrozeleno. Lasje mi segajo do ramen. Najraje se igram doma s prijateljema Marcelom in Lariso. Lucija Čander
Ime mi je Rok. Sem visok in suh fant. Na licih imam pege. Oči imam rjave. Imam svetlo rjave lase. Oblečen sem v modro majico in modre trenerke. Rad vozim motor. Rene Breznik	Ime mi je Lucija. Stara sem osem let. Hodim v 3.a. Živim na Skokah. Sem srednje velika. Moj obraz je podolgovat in na njem imam rjave pegice. Oči imam rjavozelene. Imam dolge skodrane svetle lase. Pogosto sem nasmejana. Lucija Tkalec
Sem Maša. Doma sem na Skokah. Sem majhna deklica s svetlimi očmi, ki na svetlobi spreminjajo barvo. Rada berem in pripovedujem zgodbe. Doma se igram z mlajšim bratcem. Maša Pogorelec	Sem Klemen, učenec tretjega razreda. Živim na Skokah. Imam dve sestri. Imam kratke svetle lase in rjave oči. Rad imam oblečene kavbojke. Rad imam živali, posebej konje. Klemen Vekuš

NAŠI STARŠI ...

Moja mama

Moji mami je ime Stanka. V prostem času kuha, lika in se igra s Tinkaro ter z mano. Po poklicu je poslovna sekretarka. Najraje speče pecivo. To je kolač. Ko z očetom kegljava, naju pride pogledat. Poleti bomo kolesarili. Mama se že dolgo ni peljala s kolesom. Včasih ji zjutraj pomagam previti in obleči Tinkaro. Dostikrat ji pomagam, ko kuha. Najbolj mi je všeč, ko se zjutraj vstane in se lahko v miru igra. Ko sem bolan, mi izmeri telesno temperaturo, pripravi čaj in se z menoj igra družabne igre. Poleti se kopa, sonči in počiva. Pozimi delava snežake, se sankava in smučava. Jeseni grabiva listje in spomladi sadiva rože.

Tilen Brodnik, 3. c



ANEJ Z MAMO V TRGOVINI, 3.C



LUKA STOPINŠEK, 3.C

Moja mama

Moja mama je Mojca. Stara je 39 let in dela na Pošti Slovenije. Največ časa sem z njo popoldan. Igramo se družabne igre, gremo ven ali na sprehode, hodimo v hribe in kolesarimo. Zvečer, ko grem spat, mi včasih prebere kakšno pravljico. Ponosna sem na njo, ker tako lepo skrbi zame.

Tina Ulaga, 3. c

Moja mama

Moja mama je zelo prijazna. Kadar jo jezimo, se krega z nami. Včasih potrebuje počitek. Kuha zelo dobro hrano. Moja mama rada pije kavico. Ime ji je Jana. Ko se odpočije, se rada igra z nami. Če sva z Jernejem zvečer pridna, nama pripoveduje pravljice.

Simon Ploj, 3. c





Nika Razboršek Dvoršak, 3.c

Moja družina

Moj oče dela v Vodotehni, mami pa v turistični agenciji. Jaz pa hodim v šolo. Mami je ime Jasmina, očetu pa Niko. Moje ime je Alen. Doma sta še moj pes Beni in zajec Stivi.

Alen Vukelić, 2.c



Zoja Šprah, 2.b

Moja družina

Ime mi je Ana in sem stara osem let. V šoli se pridno učim. Imam sestro, ki ji je ime Zala. Veseli se že vrtca. Ko sta starša v službi, naju s sestro pazita babica in dedek. Mami je ime Mojca in je medicinska sestra. Atiju je ime Milan in je pleskar. Naša družina šteje štiri člane. V prostem času se skupaj igramo, hodimo na sprehode, kolesarimo in se imamo lepo. Zelo se imamo radi.

Ana Sporiš, 2.c

Moja družina

V moji družini so: mama, ata, brat, ki je star tri leta in jaz. Smo štiričlanska družina. Ata je najstarejši. Pozimi se sankamo in smučamo. Poleti igramo nogomet, košarko in odbojko ter se lovimo. Jeseni grabimo listje. Kadar to počnemo, se mečem v listje. Spomladi nabiramo zvončke, trobentice in vijolice. Vsi radi gledamo oddaje po televiziji. Moj brat Erazem rad gleda risanke.

Andraž Valentinčič, 3. C



Moja družina

Ime mi je Blaž, pišem se Cvikl. Imam atija, ki mu je ime Denis, in mamo Sabino. Imam muco z imenom Muri. Stanujem v hiši v Miklavžu, nasproti svoje šole.

Blaž Cvikl, 2.c



Nika Ž.



Nika M.

Moj očka

Mojemu atiju je ime Matej in ima sivorjave lase ter rjave oči. V prostem času me uči razne športe, kot so: plavanje, namizni tenis, smučanje in nogomet. V njegovem prostem času igra v košarko za veterane Miklavža. Ata je zaposlen v podjetju Top agent, kjer opravlja terensko delo. Svojega atija imam zelo rad.

Tin Miložič, 2.c

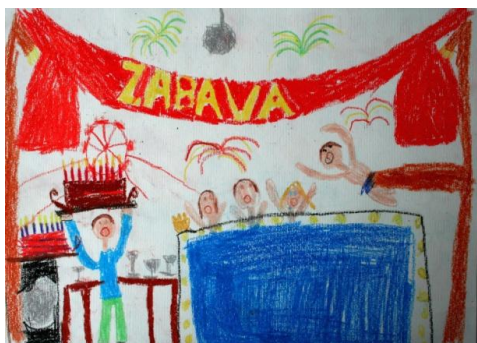


Nino Mešič

Moj očka

Mojemu očetu je ime Davorin. Dela v podjetju Expo biro. Ima črne lase, rjave oči, je visok in suh. Ima me rad in tudi jaz njega.

Tjaša Jakopivič, 2.c



Manja Šerbinek, 2.b

ČLOVEKU SE LAHKO MARSIKAJ ZGODI

TRAGEDIJA NA ZABAVI

Zgodilo se je, ko sem bil star devet let. Bila je sobota. Ko sem vstal, sem se spomnil, da moj prijatelj praznuje rojstni dan. Oblekel sem se lepo in odšel. Ko je bila ura 13.25, sem odšel na zabavo, kjer smo se zabavali, dokler nismo sklenili, da se bomo vozili po hribu. Ta je bil zelo visok. Vsi smo prišli na vrsto, na koncu je ostal le moj prijatelj. Zapeljal se je in ko je bil skoraj spodaj, je

dvignil roke. Vrglo ga je s kolesa na beton. Vsi smo utihnili, nato pa zaslišali jok. Stekli smo do njegovih staršev in v trenutku so ga odpeljali v bolnišnico. Bil je večer, ko so se vrnili. Moj prijatelj je imel ovito glavo. Komaj smo verjeli svojim očem. Zavedel sem se, da je to tragedija, ki je ne bom nikoli pozabil.

Mitja Štekanec, 6.a

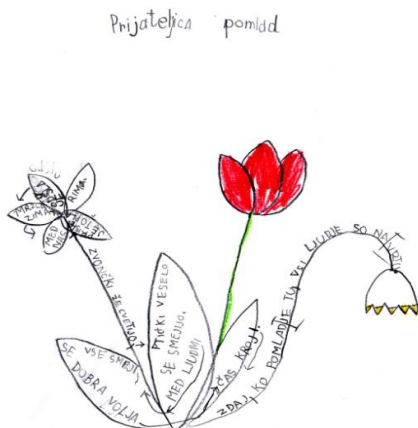
Med prvomajskimi prazniki

V nedeljo smo si odšli ogledat Škocjansko jamo. Najprej smo si ogledali »tiho« in nato »glasno« jamo. Skozi je tekla reka Reka. Tam smo tudi videli kapnike, stalagmite in še kaj. Nadaljevali smo z ogledom konjev v Lipici. Tam smo videli lipicance in ponije. Bili so različnih barv: bele, rjave in črne. Videli smo raznovrstne kočije. Na koncu smo še jahali ponije. Mojemu je bilo ime Lučka, Tomaževemu pa Tulipan.



Zoja Šprah, 2.b

Tina Ulaga, 3. C



Manca Šerbinek, 2.b

Med prvomajskimi prazniki

Med počitnicami sem imel nogometni turnir. Bilo je dvanajst ekip. Dosegli smo prvo mesto. Jaz sem bil najboljši strelec. Dobil sem lep pokal. Na koncu smo se vsi veselili prvega mesta. Ko smo se preoblekli, smo se odšli igrati. Igrali smo se skrivalnice. Bilo je zelo lepo.

Luka Verbič, 3. c

SONCE

SONCE GREJE, ČAS JE ZA ODHOD NA BAZEN. JOJ, KAKO JE VROČE. NAJRAJE IMAM PIJAČO Z LEDENIMI KOCKAMI. TO ME OSVEŽI IN RAZVESELI.

MAI ŠTIGLIC, 1. C

NOČNO KOPANJE

Med poletnimi počitnicami smo z atijevim čolnom krožili po Jadranu. Vkrkali smo se v Splitu. Najprej smo odpluli proti otoku Visu. Prav tam se je zgodila ta smešna dogodivščina. Pripluli smo v mesto Komiža, ki je zelo majhno in zato ima tudi majhno pristanišče. Ker v pristanišču ni bilo dovolj prostora za naš čoln, smo sidrali v bližnjem zalivu. Zvečer smo hoteli na večerjo na obalo. Ker imamo namesto pomožnega čolna skuter, smo se peljali s skuterjem. Ati nas je moral

peljati dvakrat, najprej mene, potem mamo in bratca Naja.

Po večerji je ati rekel, da bomo zdaj šli vsi na skuter. Naj pa je govoril, da se bomo prevrnili. Vseeno smo zlezli vsi hkrati. Najprej jaz, potem mami in Naj, nazadnje pa še ati. Skuter se je najprej zamajal, nato pa prevrnil.

Vsi smo oblečeni padli v vodo. Padli pa so tudi dokumenti, telefoni in denar. Res nas je zelo zeblo. Tega ne bom nikoli pozabila.

Lina Jelen, 5. b

WEMBLY

Med šolskim letom sem moral žrtvovati marsikatero uro, da so bile moje ocene take, kot sem želel. Z njimi sem razveselil mamico, ki me je za nagrado peljala v London, na stadion Wembly, na ogled nogometne tekme med Anglijo in Slovenijo.

Začelo se je novo šolsko leto in tako tudi moj odhod v London. V četrtek, 3. 9. 2009, zvečer, smo se na dogovorjenem mestu zbrali ljubitelji nogometa. Na pot smo se odpravili dva dni pred tekmo, saj smo potovali z avtomobili. Po nočni vožnji skozi Avstrijo, Nemčijo in Belgijo, ki sem jo prespal, smo prispeli v Francijo.

Do Anglije nas je ločila še ura in pol vožnje s trajektom. Zanimalo me je tudi, kako se bodo naši vozniki vključili promet, ko pridemo s trajekta, saj Angleži vozijo po levi strani ceste. Na srečo ni bilo težav.

Prispeli smo v London in najprej poiskali stadion, kjer je naša reprezentanca ravno končala trening. Pred stadionom so bili tudi prijatelji našega nogometaša Valterja Birse. Čakali so ga, da jim prinese vstopnice za

tekmo, ki se je odvijala naslednjega dne. Tako se mi je ponudila priložnost, da se njim fotografiram. V bližini stadiona je hotel, v katerem smo stanovali. Zjutraj smo se odpravili na ogled Londona in njegovih znamenitosti.

Bližal se je pričetek tekme. Že dve uri pred tekmo se je zbralo pred stadionom veliko ljudi, ki so čakali svoje ljubljence. Srce mi je močno razbijalo, ko so se z avtobusom najprej pripeljali naši nogometaši in nato še angleške zvezde. Vrhunec dneva je bil, ko sem stopil na stadion, ki sprejme 70.000 ljudi. In tekma se je začela. Razprli smo transparente in pričeli bodriti naše fante. Zelo lepo je bilo poslušati angleške navijače, ki so s pesmijo vzpodbujali njihove fante.

Po končani zelo razburljivi tekmi smo se odpravili počivat, saj nas je naslednji dan čakala zelo dolga pot do doma.

Sanje vsakega nogometaša so, da vsaj enkrat zaigra na slovitem Wemlyju in občuti vzdušje navijačev.

Aljaž Jager, 6.a

OSTALA SEM BREZ PLESALCA

Počasi so šle h koncu poletne počitnice. Veselila sem se začetka pouka, najbolj pa plesnih treningov, ki se pričnejo takrat kot pouk.

Nove plesne sezone pa sem se veselila tudi zato, ker sem pričakovala nekaj uspešnih tekmovalj. Vedela sem, da morava s plesalcem Mitjo pridno trenirati, če želiva uspeti.

Nekaj dni pred začetkom treninga je prišel k nam njegov oče.

Bilo je lepo vreme in sedeli smo na vrtu. Poklical me je in rekel: »Žana, prisedi, nekaj ti moram povedati.« Pogledal me je in rekel: »Mitja ne bo več plesal s teboj, ker bo treniral

odbojko.« Takrat nisem vedela, kaj naj rečem. Vstala sem in odšla od mize ter zbežala v hišo. Za menoj je prišla babica. Videla je, da sem jokala, saj sem se zavedela, da je konec moje plesne kariere. Babica me je tolažila z besedami: »Saj bomo poiskali drugega plesalca.« Vedela sem, da je to skoraj nemogoče, ker pri rock rollu primanjkuje plesalcev.

Še vedno hodim na treninge, čeprav ne čutim pravega veselja, kajti še vedno nimam plesalca.

Mislim, da je bilo to do sedaj moje največje razočaranje.

Žana Cobl, 6.b

Bil sem bolan

Ko sem bil bolan, sem bil doma. Ležal sem na kavču. Tam sem večinoma gledal oddaje po televiziji. Trikrat na dan sem jemal zdravila. Nisem smel iti ven ali v šolo. Vsak dan sem se boljše počutil in kmalu ozdravel.

David Kraljić, 3. c



POMLAD; TEJA KOKOL, 1. B

Bil sem bolan

Zjutraj sem se zbudil in začutil bolečine. Mama mi je izmerila telesno temperaturo. Ugotovila je, da imam vročino. Odšla sva k zdravniku. Tam sem dobil recepte. Nato sva odšla v lekarno. Vrnila sva se domov. Doma sem moral jemati sirup in ležati. Oče mi je kuhal čaj. Čez nekaj dni sem lahko odšel v šolo.

Luka Verbič, 3. c

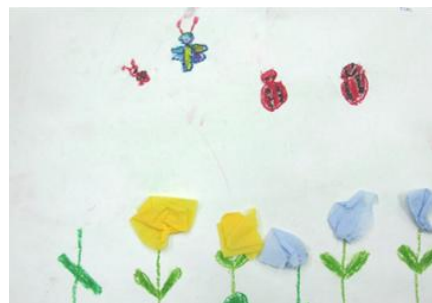


POMLAD; EVA HUDIN, 1. B

Bil sem bolan

Oktobra 2009 sem v šoli ob 11.20 začutil močno vročino. Učiteljica je poklicala očeta. Oče je prišel po mene v šolo in me odpeljal domov. Doma mi je mama izmerila telesno temperaturo in ugotovila, da imam vročino. Dva dni sem ostal doma. Ležal sem doma v postelji, pil čaj in mama mi je hrano nosila v posteljo. Razveselil sem se vsakega telefonskega klica. Po dveh dneh sem odšel v šolo.

Tilen Brodnik, 3. c



POMLAD; TIMOTEJ LEICH 1. B

Bil sem bolan

Bil sem v bolnici, ker sem imel poškodovano nogo. Nogo sem si poškodoval, ker sem padel s kolesa. Na rentgenu so mi slikali nogo. Takrat so bile poletne počitnice. Moral sem biti doma in ležati, ker nisem smel premikati noge. Čez sedem dni sem lahko hodil in se igral.

Andraž Valentinčič, 3. c



POMLAD; STAŠ TRUNK, 1. B

Bila sem bolna

Zjutraj sem se zbudila in sem bila polna pik. Babica mi je izmerila telesno temperaturo in ugotovila, da imam vročino. Drugi dan me je babica peljala k zdravniku. Zdravnik je rekel, da so vodene koze. Predpisal mi je mazilo. Nisem smela iti v vrtec. Čez en teden sva imeli pregled pri zdravniku. Zdravnik je rekel, da sem zdrava in naj še en teden ostanem doma. Mami je odšla v knjižnico in si je izposodila knjigo Nodi. Ponovno sem lahko odšla v vrtec.

Nika Razboršek Dvoršak, 3. c



POMLAD; LORA FERČAL, 1. B



Živali, Tonja Čižič, 3.c



Živali, Miha Krajnc, 3.c



Pust, Žan Lasbaher, 3.c



Sadje v košari, Tina Ulaga, 3.c

Z DOBRIMI DELI BI LAHKO SPREMENILI SVET

Z IZOBRAŽEVANJEM LAHKO LJUDJE USTVARJAJO LEPŠI SVET

Nekega dne sem tekal po ulici sem ter tja. Poslušal sem veter in ptice, ki so letale in čivkale. Razmišljal sem, kako drugi ljudje na svetu ne morejo imeti osnovnih živil, kot so hrana in pijača.

Nenadoma sem se znašel sredi puščave, kjer so ljudje hodili lačni in žejni. Bili so popolnoma brez energije in niso imeli strehe nad glavo. Zato sem se odločil, da jim pomagam po svojih najboljših močeh.

Stopil sem k njim in jih vprašal, kaj potrebujejo. Rekli so, da bi se radi samo osvobodili te puščave, kjer ni ne pitne vode in ne hrane. Ker sam živim v bogati družini, sem jim obljubil, da jim bom pomagal. Ko sem izrekel te besede, smo se pojavili pred hišo, ki je bila zelo velika in je bila last moje družine. Hiša je imela dovolj prostorov za vse ljudi.

Ljudem smo poleg stanovanj ponudili še hrano, oblačila, pitno vodo in vse, kar so potrebovali. Medtem so v kraju, kjer so prej prebivali ti moji gostje, delavci že gradili hiše in iskali izvire pitne vode.

Ko so delo opravili, in to zelo uspešno, so se lahko ljudje preselili v svoje nove domove in bili presrečni, kajti zaživel so življenje, ki jim je bilo do sedaj tuje, neznano. Ker so bili pridni, so kmalu sami razvili obrti, se zaposlili, odpirali šole, otroci so se izobraževali, znali so brati, pisati in s svojim znanjem, delavnostjo in sposobnostmi gradili drugačen, lepši svet.

Spoznal sem, da je dobro pomagati drugim, ker nikoli ne veš, kdaj bomo tujo pomoč potrebovali tudi mi.

Matija Pečnik, 6. b

Z LJUBEZNIJO LAHKO SPREMINJAMO SVET

Odprl je oči in se zazrl v temen strop, s katerega se je počasi luščil omet in košček za koščkom padal na hladna betonska tla. Njegove velike oči so švigale po temni sobi, v kateri je bil samo stol z zlomljeno »nogo«, omara, katere vrata so poševno visela in ječala, ko si jih odprl, postelja, na kateri je ležal in ji je pri nogah manjkala ena deščica ter luč s pregorelo žarnico.

Ko je tako gledal in opazoval svet svoje sobe, se oglasi njegov želodec. Joj, kako lačen je bil. Vedel je, da ne bi smel čutiti lakote. Naj si je še tako dopovedoval, da ni lačen, tega ni mogel skriti grozen zvok, ki je prihajal iz njegovega želodca. Zvok je postal vse glasnejši.

Odgrnil je odejo in začutil mraz. Svoje suhljate noge je vtaknil v copate, ki so bile luknjaste in niso mogle skriti palca, ki je neusmiljeno pogledoval na plano. Kljub vsemu je bil srečen, da copate sploh imel, kajti nekateri njegovi prijatelji niso imeli te sreče, da bi si lahko tudi tako pogreli noge.

Vstal je in tiho kot miška stekel do vrat sobe, ki so grozno škripala. Odprl jih je in šel po ozkem hodniku mimo okrušenih sten, na

katerih so visele črnobeke fotografije v plesnivih in razpadajočih okvirih. V nosnicah je čutil vonj po strohnelem lesu in plesni. Hitro je stekel v kuhinjo, v kateri je bil prav takšen kot na hodniku.

V prastari omari, v kateri je mama shranjevala kruh, je prislonil stol in splezal nanj. Odprl je vrata in v njej zagledal hlebec kruha, ki ga je mama hranila za večerje. Vedel je, da kruha ne sme vzeti, a bil je lačen in zvok iz želodca je postajal neznosen. Kot lakota.

Mislil je, da mama ne bo opazila, če si bo odtrgal le košček. Bilo je preveč vabljivo, da bi se zmogel upreti skušnjavi. Sredi svojih misli je zaprl vrata omare, se tiho po mišje odplazil po hodniku in s svojimi luknjastimi copati stopil v svojo sobo. Pojedel je kruh. Sit je ponovno zaspal. V tistem trenutku je bil srečen. Kako malo je včasih potrebno, da smo srečni. Tudi če imamo le košček kruha.

Mama mu ni očitala tega dejanja, saj ga ima rada in ve, da lahko mnoge stvari olajša z ljubeznijo.

Z ljubeznijo lahko premikamo gore in spreminjamo svet.

Ana Marija Zupanič, 7. B

REVNA DRUŽINA

NEKOČ JE ŽIVELA REVNA DRUŽINA S ŠTIRIMI OTROKI. NISO IMELI HRANE IN DENARJA. ŠLI SO PO SVETU ISKAT DENAR. SREČALI SO BOGATEGA ČLOVEKA, KI JIM JE DAL DENAR. KUPILI SO SI HRANO IN NIKOLI NISO BILI VEČ REVNI. ŽIVELI SO DO KONCA SVOJIH DNI.

VANESA LOBENWEIN, 1. C

Z DOBRIMI DELI BI LAHKO REŠEVALI LJUDI

Vsi ljudje na svetu bi morali imeti enake pravice in možnosti za življenje. Žal ni tako! Ogromno ljudi živi v revščini, bedi, vojnah in umira od lakote. Nekje na drugem koncu sveta pa ljudje živijo v izobilju in ne vedo, kam z denarjem.

In že razmišljam, kako bi lahko pomagala ljudem, če bi imela veliko denarja ...

Znajdem se v revni afriški vasi, kjer še ljudje živijo kot pred tisoč leti. Živijo v revnih kolibah, narejenih iz lesa in živalskih iztrebkov. Spijo na tleh in obkrožajo jih roji mrčesa. Nimajo pitne vode, samo umazano in še po to morajo hoditi kilometre in kilometre proč.

Hrane je zelo malo, ker zaradi suše nič ne zraste. Tudi živali umirajo zaradi lakote in žeje. Ker nimajo osnovnih higienskih pripomočkov, se iz vode razširjajo nalezljive bolezni. Če zbolijo, nimajo zdravniške oskrbe, zato mnogi umirajo v mukah.

Z veseljem bom pomagala tem ljudem. Poskrbela bom, da jim bomo zgradili udobnejša bivališča, ustanovila šole, bolnišnico ... Iz bližnje reke bom napeljala vodo do vasi. Voda bo užitna in jo bodo

lahko pili ter z njo zalivali pridelke na njivah. Tako ne bodo več lačni in žejni. Pomagala bom ljudem in rešila mnogo življenj.

Če bi v svetu prevladovala dobrota, bi ljudje iz bogatejših držav namenili kanček svojega denarja revnim in jim pomagali pri razvoju. Tako bi pomagali ohraniti marsikatero življenje. Na svetu bi bilo več nasmeškov na obrazih, ne pa žalostnih, prestrašenih in lačnih oči. Nasmešek pa nam, kot vemo vsi, polepša dan.

Maša Brumen, 6. B

ERAZEM IN POTEPUH

Erazem je bil deček, ki je živel v sirotišnici. Imel je prijatelja, ki mu je bilo ime Paul. Nekega dne je Erazma iskala gospodična Jastreb. Paulu ja rekla, naj ga poišče in mu reče, da mora nabrati koprive za kokoši. Ker je Paul vedel kje je Erazem, mu je rekel, naj gre nabrat koprive. Med koprivami je našel petaka.

Nekega večera je Erazem pobegnil iz sirotišnice. Prespal ja na seniku. Ko se je

zjutraj zbudil, se je prestrašil, ker je še nekdo prespal na seniku. Bil je potepuh Oskar.

Erazem in Oskar sta se skupaj potepala celo poletje. Bližala se je zima, sta šla k Oskarjevi ženi Poloni. Erazem jo je vprašal, ali bi si ona izbrala deklico z kodrastmi lasmi. Polona mu je odgovorila, da ne, ker ima raje dečka s pegami. Čez zimo sta bila pri njej, spomladi pa sta se spet odpravila na potep.

Ines Poštrak 5.b

POEZIJA

REVŠČINA I

Se deček spet je prebudil
v prazen, mračen stan,
ga mraz je stresel in bil je še zaspan.

Spet bo žrtev posmeha.

Ob tej misli se mu zazeha.

Pomisli, kakšen

bo ta dan.

Poln posmeha in zbadljivk,
žaljivk glede njegove družine,

bo spet poln črnine in sivine?

Bo spet v kotu

čisto sam sedel

in v samoti trpel?

Bo spet edini brez adidasovih copat,

ki nosi jih sedaj v razredu vsak?

Ta deček dobro ve,

da čeprav si jih bi želel,

jih nikoli ne bo ime,

saj predobro se zaveda,

kaj pomeni ta beseda,

ki se začne na »r«.

Pa vendar,

ko pogledam tega dečka,

se mi zdi povsem podoben nam, enak,

toda zakaj je potem vedno sam?

Morda zato,

ker si tako neumno prizadevamo, da če nekdo
je reven, ni nič vreden.

Vem, da sliši se hudo,

a, žal, je v današnjem svetu to tako.

Pomagajmo jim, jih izobražujmo in jim novo,
lepše življenje kujmo.

Ana Marija Zupanič, 7.b

REVŠČINA II

Revščina ni bolezen,

kakor trdijo nekateri.

Revščina ni nesramnost,

ki se ti zameri,

revščina tudi ni igrača,

narejena po meri,

ki jo je najlažje zabrisati v kot

in jo izpustiti iz rok.

Revščina je nekaj

povsem nekaj drugega,

je nekaj hudega.

Verjemite, da ne bomo nič

slabega naredili,

če bomo nekomu pomagali

in mu izgubljeno upanje

v lepši svet povrnili.

Ana Marija Zupanič, 7. b

PRIJATELJSTVO

V NESREČI SREČAŠ PRIJATELJA,
NAJBOLJŠEGA PRIJATELJA.

A KO ODRASTEŠ,
OSTALI BODO LE STIKI,
KI SE RAZPOLOVIJO
NA DVE POTI.

A KO ZAČNEŠ POGREŠATI
PRIJATELJA, TI SOLZE V
OČEH PRITEKAJO.
IN NAJBOLJ SI ŽELIŠ,
DA NA ROSTNI DAN
PRIDE.

KER VEŠ, DA ROSTNI DAN JE DANES,
SI ŠE BOLJ ŽALOSTEN,
KER VEŠ, DA NE BO
PRIŠEL.

NAKAR POTRKA NA VRATA
IN PRIJATELJ STOJI
PRED VRATI.
TAKRAT SI SREČEN.
PRIJATELJ PA REČE:
»VIDIŠ, TO JE PRIJATELJSTVO.«

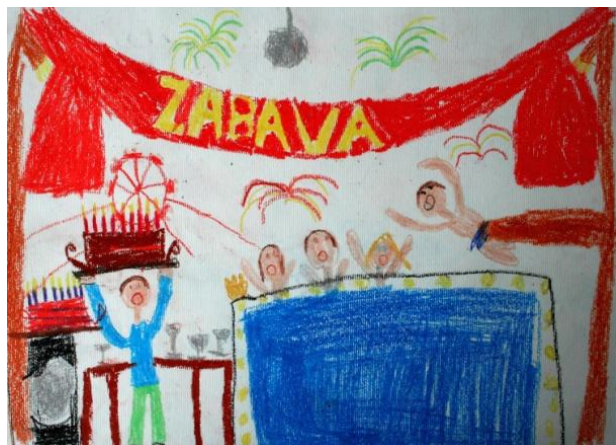
DAŠA SPRINČNIK, 5.B

V ŽIVALSKEM VRTU

V živalskem vrtu je živel en slon,
velik in debel kot balon.
Rad je jedel čokolado,
sadje in marmelado.

Slon je jedel in
nekega dne je šel k zdravniku,
kjer je dobil črno piko.

Zdravnik ni bil nič vesel,
ker je bil slon tako debel.
Dal mu je tableto
in ga poslal na strogo dieto.



Nejc Verbek, 4.b

SOBA POŠASTNIH ŽIVALI

Moja soba straši,
ker strašen lev se prebudi,
zacvilim res glasno,
da hiša strese se.

V omari nekaj šklepeta,
netopir se pripodi,
pod posteljo nekaj topota,
tresem se, ker strašno se mi zdi.

Ura bije zelo počasi,
vidim senco krokodila,
zakričim v temo: »Kdo si?«
a nihče mi ne odgovori.

Sova huka huhuhu,
postelja pa škripa
kot stara kripa.

Zagledam grozljive rumene oči,
lesketajo se kot diamanti (tiger),
mislim, da me bo požrl
in pripravim se na umor.

Zjutraj ugotovim, da so to bile sanje,
lev je bil le vrečka za smeti,
netopir pa vešča na luči.
Krokodil je bil šolska torba, sova pa plišasta
muca,
grozljive rumene oči je imela moja muca Pika,
ki je ležala pri mojih nogah.

Sandra Zidanšek in Maja Pernek, 4.b

OPIČJA PESEM 1

Bila je ena opica 2X,
ki je skakala dvakrat po vejah
vedno, kar se da,
da je delala.

Špela Žgajner, Katja Klep, 4.b

OPIČJA PESEM 2

Bila je ena opica,
rada jedla je banane,
skakala po vejah je
in vsakomur izmaknila sladkarije je.
Zraven nje pa stal
velik nosorog,
on jo vedno, ko sladkarije izmaknila je,
zabodel jo seveda je.

Katja Klep, Špela Žgajner,
Lea Ema Jakopin, 4.b

ŽOGA NAŠA

ŽOGA NAŠA, POSKAKUJ,
Z NAMI SKAČI, SE RADUJ.
DVIGAJ SE VISOKO V KROG,
SKAČI SREDI NAŠIH ŽOG,
OKROG, OKROG, OKROG.

SAŠA KODBA, 1. C

O SLONU

SLONČI, BONČI, MARGARONČI
SE SMEHLJA IN ROPOTA.
MALA MIŠKA GA ZABAVA, GA V SMEH
SPRAVLJA.
SLON SE RAZPOČI IN POK.

ANA GAJZER, 1. C

SPREHOD V POMLAD

Korak za korakom opazujem,
z ničemer se ne obremenjujem,
kot počasen posnetek vse se zdi,
saj nikamor se mi ne mudi.

Kot da ustavil se je čas,
zažarela je pomladna vas,
zažarele so moje oči,
kot v pravljici se zdi.

Le poglej drevesa, poglej nebo,
poglej cvetice, ki cveto,
poglej to sonce, ki zate sije,
s toplimi žarki te pokrije.

Prisluhnem potoku, ki žubori,
prisluhnem ptičku, ki žvrgoli,
ali pa v zraku tišine,
v katerem poskušam poiskati rime.

Čutim toploto, ki me obdaja,
kako nežno me razvaja,
žalost v hipu mi zbledi,
izbriše vsako kapljico skrbi.

Nina Horvat, 9.a

DOGODIVŠČINE NARAVE

Narava je dogodivščin polna,
pomagajo ji drevesa, živali,
dobra prijateljica žolna
in tudi mi, če bi kaj znali.

Vse ima pod kontrolo,
ljudi, živali, rastline,
pa tudi našo šolo,
saj si želi otroške bližine.

So pa tudi takšni lopovi,
ki ji jemljejo zaklad,
da jih morajo loviti sokoli,
saj zaklada nočejo nazaj dati.

Ampak to so le majhni poredni fantiči,
ki naravo onesnažujejo,
pa naj jih še strupena kača piči,
narave ne spoštujejo.

Narava prijazna le je,
ima vsa živa bitja rada,
z občutkom drevesa seje
in je na žalost vsem ljudem za onesnaževanje
dobra vaba.

Lara Rantuša, 5.b

KJE SI POMLAD?

Po ulici tlakovani se sam sprehajam,
nikjer ničesar, nikjer nobenega življenja,
le bonsaj se s cvetico na oknu pogovarja.

Ves potrj se po ulici sprehajam,
vse belo je okrog, nobene trate,
le beton vsepovsod.

Oh, kje ste zdaj vse ptice?
Oh, kje si zdaj pomlad?
Okrog in okrog te iščem,
a povsod vidim
le gost mestni dim!

Špela Hadler, 9.a

NOVA TRGOVINA V RAZVANJU

Danes sonce sije
in me s smehom polije,
ker se je odprla trgovina.
A kaj je notri? Sir ali deci vina?
Ne!
Notri so puloverji, hlače,
srajce in pisane majice.
Tam najdete jeans in kolekcijo Sensi,
ki bo navdušila vse ljudi.
Pred vrati pa vas pričaka
simpatična Manja,
ki o uspehu sanja.
To je naša trgovina Rodeo,
kjer za vogalom ptički godejo.

Lara Rantuša, 5. b

NAROBÉ GOZD

Če se kdaj vse narobe godi,
so v gozdu prestrašeni vsi.
Več ne vejo, kje je ta navada
in kje potepa se poprava.

Srna lovca s puško podi,
miš pa ponoči sovo lovi.

Ovce volka jedo,
ptiči nič ne pojejo.

Kokoši lisico podijo,
medvedi pa poleti spijo.

Jazbeci, ti faloti,
našli so popravo na poti.
Zdaj vse prav se godi,
pazi, da napake ne najdeš ti!

Lara Rantuša, 5.b

POLETNI DAN

Poletni dan,
tako nasmejan,
sonce v očeh,
veter v laseh.

Ta poletni dan
bo za zmeraj zaznamovan,
saj ta poletni dan,
bo dan brezmejnih sanj.

S soncem v očeh,
vetrom v laseh,
z nasmehom na ustih,
grem tja v svet večnih misli.

Veter v laseh izginja,
sonce v očeh zakrije oblak,
izgine nasmeh
in zbudim se v deževen poletni dan!

Tjaša Sentič, 8.b

NAROBÉ VOZILA

Če letalo vozi po cesti,
če avto vozi po zraku,
če vlak vozi po vodi,
če kosilnica kosi zrak,
če raketa pluje po zemlji,
če kolo vozi kolesarja,
če svet vozil se narobe vrti,
je to narobe svet vozil.

Jan Nikačevič, 5.b

ŽIVALSKA

Nekoč bili so psi, ki so radi lajali.
In zagledali so mačke ki so imele male tačke.
Zraven prišel je še krt, pa so imeli živalski vrt.

Aljaž Červek, 5. b

NAŠA LJUBLJENA DRUŽINA

Kdo trka na duri?
Naša mamka peč zakuri.

Kdo vse živi v hiši?
Na podstrešju plešejo vesele miši.

Naš Jaka ima mišice,
kužek Jani pa tri hišice.

To je naš dojenček Luka,
ki vedno se nekje pri smuka.

Naša Petra je pite,
in hoče imeti dolge kite.

To je naša družina,
z nami živi tudi babica Tina.

Ni bilo lepše družine,
ker z nami živi oče Janez in Tine sine.

Vsi živimo v družini,
Prosim, to nikomur ne zini!

Lara Rantuša, 5. b

Pesniki so tudi tretješolci. Tako so se preizkusili v pisanju pesmic o NOČI.

NOČ je temna,
noč je črna,
zvezdic polno zažari.

Zvezde svetijo celo noč,
boter Mesec nas uspava za lahko noč.

NOČ je tiha,
veter piha.
Zvezd je polno nebo.
Luna je tu, noč je pred vrati,
dete pa mirno spi.

Maša Pogorelec, 3. a

Aleks Brumec, 3. a

NOČ je lepa, noč je plaha,
polno je vseh temnih stvari,
ko se luna bela, lepa
na temno noč prikadi.

Mali otrok šteje zvezdice na nebu te,
ki se svetlikajo v goščavi.
Otrok tiho spančka, rahli dežek ga zbudi,
zato zajoče in
mamici v naročje hoče.

NOČ je dolga,
noč je strašna.
In ko prideš v noč,
te zagrabi strah.
Brž se skrij, da te ne ulovi.

Rene Breznik, 3.a

Rok Pahič, 3.a

Pomlat
Koslišim besedo pomlat. se igrat na prostem.
Pomladi se učasih vležem v travo in poslušam ptičke ki
pojo. Spomladi vsčasih grem sama na sprehod s prijateljicami
v gost in nabirat šopek za mamo.
Rada imam pomlat ker trobentke in druge rože cvetovi
začnejo poganja.
MANCA Šerbinek

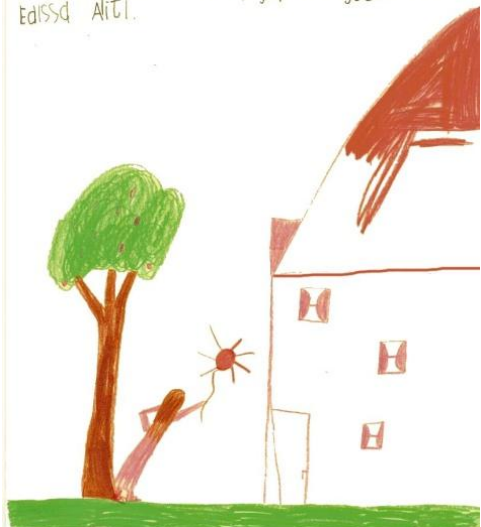


Pomladi
Iz toplih kraj piltijo
Iz toplih kraj piltijo ptički na drevesu.
Začelo listi na travniku začne zelenjavo
ljudje gremo na travniki gremo sadit
Zelenjavo v sru nam začne use toplo
Zvončki začnejo rasti vijolice se opre
veliko sonce nas ogreje nam je vročica
obliki so bol modri in modri



MONJA JENUŠ

Pomlad
tulpani, vijolice, trobetice, zvončki, Pomladi
ptiči is toplih krajev, ptičj petje, zeleso
listje, cvetoče dresa, igra zunaj, delo na vrtu,
Edissa Alti.



Pomlad
Spomladi delamo na vrtu.
Spomladi vidimo metulje in
Spomladi pridejo ptički iz
toplih krajev. Spomladi
začnejo rožice cveteti.
Spomladi ni več tako mrzlo ampak
je toplo. Spomladi spet listje
zeleni. Rada imam spomlad.
ZOJA ŠPRAH



Pomlad

Ko se bliža pomlad je toplo.
Spomladi začjo cveteti rože in,
zelo lepo žvrablajo ptički.
Spomladi zelenijo drevesa. In ni
več tako belo. Komajčakam
na pomlad. oktobrina,
peten,



Pomlad.

Komaj čakam na pomlad, kerbo sijalo
toplo sonce. Zvetijo rožice. Listje je
zelena. Sonce je toplo. ptice se vrnejo.
Llučo Polenik
Rad imam pomlad.



Pomlad

Spomladi pridejo ptički iz toplih krajev.
ker bo sijalo sonce.
tulipani Poženejo iz luknic.
komaj čakam na Pomlad
NIKA MASHENIČ

Pomlad

Olja KERHE

Spomladi je lepa vreme.
Spomladi se sneg stopi.
Spomladi začnejo poganjati rastline.
Spomladi začnejo poganjajo čresne.



Pomlad

Pomlad je lep letni čas.
V pomladi se narava zbudi.
Ko je pomlad je veliko
rož. Vrnejo se lastovice.
Zrastejo popki.
Rada imam pomlad!

TONKA MASIČ

Pomlad

Komaj čakam da bo pomlad.
Zato ker se bom lahko igral
zunaj. Spomladi se začne toplo.
Pomlad je letni čas.
Spomladi se imam lepo.

Andraž Kores 2.B

Pomlad

Komaj čakam na pomlad
ker bojo rasti zvončki.
Komaj čakam na pomlad ker
bom lahko delal soke iz rož.
Rad imam pomlad ker ima dan
rojstni dan.



Nino mešič

NA KRILIH DOMIŠLJIJE

KAKŠEN JE STRAH?

STRAH GRDO GLEDA. IMA ZELO VELIKE OČI IN JE ZELO MOČAN. IMA VELIKE ROKE IN VELIKO ENERGIJE.

NIKA KARANOVIC, 1. A

STRAH JE POŠAST, KI IMA RDEČE OČI, JE BEL, VELIK, STRAŠEN IN IMA KRILA.

PATRICK BREZNIK 1. A

STRAH JE OGLAT IN ČRN. NIMA ROK IN NOG IN JE STRAŠEN.

STELLA BRVAR, 1. A

STRAH JE OGLAT. IMA ORANŽNE OČI, VELIKE ZOBE, DOLGE NOGE IN ZELO VELIKA USTA.

MAŠA JEZA, 1. A

ČISTILNA AKCIJA UČENCEV 4. B RAZREDA

Bil je lep sončen dan. Učenci 4.b razreda so pripravili čistilno akcijo v parku blizu šole. Razdelili so se v tri skupine. Prišlo je tudi pet učencev iz 3. B razreda. Miro, Marko, Jasna in Jernej so bili ena skupina. Miro, Marko in Jasna so pobirali smeti, Jernej pa je obrezoval drevje. V drugi skupini so bili Luka, Ana, Irena in Dora. Irena in Dora sta pulili odvečen plevel, Luka in Ana pa sta v samokolnici peljala smeti na odpad. V tretji pa so bili Aleš, Tina, Bine in Rok. Rok in Bine sta postavljala tablice z napise, Aleš in Tina pa sta grabljala listje. Tretji razredi so samo opisovali dogajanje in ga predstavili pri pouku. Vsi so želeli, da pripelje tovornjak in smeti odpelje. Končno je prispel in odpeljal smeti v tovarno za recikliranje.

Ko so počistili, se je že temnilo, zato so hitro pojedli malico in igrali med dvema ognjema. Bil je tudi dovoljen nogomet, a ga niso igrali,

ker je bilo premalo igralcev. Dan se je že skoraj končal, zato so zakurili ogenj in prižgali bakle. Po temi so z baklami šli na hrib in uživali. Hodili so eno uro. Prišli so s hriba in šli domov, kjer so se umili, se skopali, oblekli pižamo, umili zobe, prebrali knjigo in zaspali.

Naslednji dan so šli pogledat, kakšen je park. Bil je čist, lep in barvit. Njihova učiteljica jim je pripravila presenečenje in imeli so se lepo. Nabrali so lep, velik šopek rož in ji ga poklonili. Bila je zelo vesela. Tudi ona je učencem podarila darilo in jim tako pripravila presenečenje. Bili so zelo srečni. Šolsko leto se je skoraj končalo in sledile so dolge počitnice. Učenci so učiteljici kupili prelepo vazo. Na njo so se podpisali. Bila je zelo vesela. Zahvalila se jim je.

Park je bil zelo čist in lep. Ljudje so pripravljali piknike in uživali v čistem okolju.

Lea Ema Jakopin, 4.b

PRAVLJICE O GRAHIH

TRIJE GRAHI

Nekoč, za devetimi gorami in devetimi morji, je živela princesa, ki še ni imela svojega princa. Nekega dne je grmelo, bliskalo in lilo kot iz škafo. V tistem hipu je na kraljeva vrata potrkal mladenič. Bil je umazan in premočen od glave do pet. Vsi so ga lepo sprejeli. Bližala se je noč in vsi so odšli spat. Izpod postelje, na kateri je spal mladenič, so se prikotalili trije grahi. Zbudili so mladeniča in mu povedali, da imajo čudežno moč in da mu lahko izpolnijo vse želje. Zjutraj je mladenič prosil kraljico, če lahko dobi princeso za ženo. Kraljica mu je odgovorila: » Če hočeš imeti mojo hčerko za ženo, moraš biti pameten, lep in bogat.« Mladenič se je poslovil in odšel. Med potjo pa se je spomnil, kaj so mu rekli trije grahi. Žalosten je bil, ker jih ni vzel s seboj. Ko pa je

roko potisnil v žep, je med prsti začutil tri grahova zrna. Zelo se jih je razveselil, ker je vedel, da mu bodo izpolnili željo. Mladenič je svojo željo povedal grahom in ti so mu jo izpolnili. Vrnil se je na grad kot pameten, lep in bogat mladenič. Kralj in kraljica ga nista spoznala in oba sta rekla: »Ta bo pravi.«

Mladenič in princesa sta se poročila in mladenič je postal princ. Po gostiji pa sta se princ in princesa s kočijo odpeljala na svoj grad in tam živela srečno do konca svojih dni.

Kristian Vrabec, 4.a
Podružnica Dobrovce



Pust, Luka Stopinšek, 3.c



Tina Ulaga, 3.c

DOBRA VILA IN GRAH

Pred davnimi davnimi časi je blizu reke živel reven mladenič po imenu Marko.

Nekega dne se je odločil, da gre živeti drugam. Hodil je več dni in končno je prispel do gozdne jase, ki mu je bila všeč. V gozd je odšel po les, da si bo lahko zgradil hišo. Čez nekaj časa je nastala majhna hiška. Postal je zelo lačen in je odšel v gozd po gobe. Iskal jih je in iskal, a nikjer ni bilo niti ene gobe. Čez nekaj časa je zagledal zrno graha. Pobral ga je in odšel domov. Zakuril je ogenj, da bi si ga skuhal. Prav takrat, ko ga je hotel dati v vrelo vodo, se je pred njim prikazala vila. Rekla mu je: »Daj mi ta grah. Nato pa pojdi v gozd iskat še več zrn graha in z njimi pojdi na trg ter jih prodaj.« Marko je bil začuden, vendar je ubogal vilo. Dal ji je grah in odšel v gozd ter nabral še več zrn graha. Nato je odšel na trg. Čakal je kar nekaj ur, da je prišla prva stranka. To je bil kralj, ki mu je rekel: »Jaz bom kupil vsa zrna graha in ti dal zanje sto

zlatnikov. In ker vidim, da si priden in dobrega srca, lahko postaneš moj služabnik.« Marko se je kralju stokrat zahvalil in odšel domov po svoje stvari. Naslednjega dne zgodaj zjutraj je pred njegovo hiško že stala veličastna kočija. Ko so prispeli do gradu, je Marku zastal dih, ker ni mogel verjeti svojim očem, da vidi grad, ki je desetkrat večji od njegove hiške. Kraljeva hči je bila zelo prijazna in je Marka naučila, kako se mora vesti kot služabnik. Marko je v učenju hitro napredoval in postal je pravi pravcati služabnik.

Čez nekaj let je Marka spet obiskala dobra vila in mu podarila tisti grah, ki ji ga je pred leti dal. Povedala mu je: »Ta grah ti bo zmeraj prinašal srečo.« In res je imel srečo. Poročil se je s princeso, s katero sta srečno živela, grah pa je hranil na posebnem prostoru do konca svojega življenja.

Špela Kušar, 4.a Podružnica Dobrovce



ČAROBNI GRAH

V nekem muzeju je bil na ogled grah. Vsi so mislili, da je navaden grah, a ni bil navaden, bil je čaroben. Izpolnjeval je želje.

Za devetimi gorami in vodami pa sta živela kralj in kraljica, ki sta imela sina, toda princ ni bil vesel in srečen. Ves čas je bil žalosten, ker ni imel svoje princeze.

Nekega dne pa je princ prebral v časopisu članek o čarobnem grahu. Pisalo je tudi, da tisti, ki prvi pride v muzej, dobi ta grah za nagrado. Ko je princ to prebral, je stekel do kočije in se odpeljal v muzej, kamor je prišel prvi. Lastnik muzeja mu je dal čarobni grah. Zraven je dobil še navodila, kako se grah uporablja. Princ je bil vesel, vendar še ne srečen. Na poti domov je razmišljal, kaj si bo

najprej zaželel in takrat je zagledal ob cesti prelepo deklico. Ustavil je kočijo in jo gledal, kako je lepa. Princ jo je povabil v kočijo. Vso pot sta klepetala in princ se je zaljubil. Spomnil se je čudežnega graha, ga vzel iz žepa in si zaželel, da bi se tudi ona zaljubila v njega. Princ je deklici povedal vse o čarobnem grahu in tudi, kaj si je zaželel. Deklica je bila zelo ganjena. Medtem sta že prispela na grad. Predstavil jo je kralju in kraljici. Pred njima jo je prosil za roko in deklica je privolila.

Svatba je trajala dvanajst noči in dvanajst dni in princ je bil vesel in srečen. Čarobni grah pa imata še danes razstavljenega v svojem gradu.

Anja Marovt, 4.a
Podružnica Dobrovce



Lara Hutter, 3.c



Luka Polše, 3.c

KAJ VSE SE LAHKO ZGODI, ČE DARKO PRELUKNJA ZRAČNICO NA KOLESU MESTO, V KATEREM NI ENE POLNE GUME

Nekega dne je Darko preluknjaj zračnico na svojem kolesu. Vsi so se na njega kregali, saj je bilo kolo novo. Ko so se pomirili, je mama povedala, da gredo na izlet. Vse so pripravili, se usedli v avtomobil, a ko se je Darko dotaknil avtomobila, so se na avtu preluknjale vse gume. Vprašali so soseda, če jim posodi avtomobil, a je rekla, da je avto na servisu, ker je imel prazne gume. Po telefonu so poklicali tudi teto, strica, babico in dedka, a so vsi povedali, da imajo na avtu prazne gume. Vsa družina je bila razočarana. Tisto

noč je Darko premišljeval, zakaj se je to zgodilo. Zjutraj se je domislil, kaj naj naredi in zato je šel v trgovino in je kupil, kar je potreboval. Doma je zakrpal zračnico na svojem kolesu, nato pa je šel do njihovega avtomobila in gume so bile spet polne. Po telefonu so jih poklicali vsi, ki so jih prejšnji dan prosili za pomoč, in jim povedali, da zdaj pa jim lahko posodijo avtomobile, saj imajo gume polne.

Vse je bilo spet normalno in vsi so bili spet veseli, saj so se lahko odpeljali na izlet.

Ela Viher, 4.a, Podružnica Dobrovce

SKRČENI SVET

Nekega dne je Darko preluknjaj zračnico na kolesu. Odšel je po zračno tlačilko, toda tlačilka se je skrčila kakor guma na kolesu. Odšel je v trgovino in tam je srečal veliko ljudi. V trgovini so bili zato, da bi si kupili novo zračno tlačilko, saj se jim je zgodilo enako kot njemu. Toda ko so se v trgovini dotaknili tlačilk, so se te prav tako skrčile. Od tedaj naprej se je vse krčilo. Celo pasji kakec, ki ga je hotela gospodarica psa pobrati, se je skrčil. Ljudje so hoteli odpotovati, toda ko so se dotaknili letal, ladij, avtobusov, avtomobilov, so se ti skrčili. Ko so hodili po travi, se je tudi ta skrčila. Enako je bilo s hribi in gozdovi, celo hiše so se skrčile. Toda Darkovo kolo je ostalo v normalni velikosti in Darko je pomislil, da je rešitev v kolesu. Gume na kolesu je napolnil s svojo sapo. In glej! Zračnice so postale spet velike in polne. Prav tako se je zgodilo s pasjim kalcem, travo, hribi, hišami, ... Vse je bilo tako kot prej in vsi so bili srečni kot nekdej.

Zala Mohorko, 4.a, Podružnica Dobrovce

PRELUKNJANO MESTO

Nekega dne je Darko preluknjaj zračnico na svojem kolesu. Mimo so prišli njegovi prijatelji s kolesi in njihova oblačila ter gume so se preluknjala in odletela v zrak. S kolesom je odšel v garažo, da bi zamenjal gumo, a glej, gume, avtomobil, kolesa in garaža so se

preluknjali in odleteli v zrak. Svoje kolo je odnesel v trgovino s kolesi, da bi poiskal primerno gumo, vendar tudi trgovina se je preluknjala in odletela. Darko ni več vedel, kaj naj stori. Mislil je sekunde, minute, ure in dni in končno je dobil dobro idejo. Kolo je pustil pred hišo in odšel v svojo sobo po lepilni trak in lepilo. Zalepil je zračnico in takrat je vse padlo z neba: garaže, kolesa, avtomobili, trgovine ... In tako se je Darko spet lahko vozil s svojim kolesom.

Patrick Pivec, 4.a, Podružnica Dobrovce

VELIKA MIŠ IN MAJHEN SLON

Nekoč sta živela velika miš in majhen slon. Bila sta velika prijatelja. Miš je živela pod velikim drevesom, slon pa v luknji med drevesnimi koreninami. Miš je rada hodila v knjižnico gospe hijene. Nekega dne si je sposodila knjigo o miših in slonih. Ko je odprla knjigo na strani 238, je začudeno pogledala. Videla je napis »SLONI SO NAJVEČJE KOPENSKE ŽIVALI«. Knjigo je pokazala slonu. Odšla sta k čarovniku dihurju. Prosila sta ga, če bi jima pomagal. Čarovnik dihur je vzel v roke čarovniško knjigo. Izgovoril je čarovniške besede: »Čirule čarule, miš naj postane majhna, slon pa velik.« Od takrat so vsi sloni veliki in miši majhne.

Aljaž Zelenik, 4.a,
Podružnica Dobrovce

VOLČJA PES

V živalskem vrtu je živel en volk, ki je pred leti požrl Rdečo kapico in babico. Lovec je rešil babico in Rdečo kapico in tako so prišli v pravljico.

Katja Klep, Špela Žgajner,
Lea Ema Jakopin, 4.b



Žan Lasbaher, 3.c

ZMEDA V UČILNICI

PRVI DAN POUKA JE DOBILA ŠOLA NOVO UČITELJICO, KI JE ZNALA ČARATI. V NJENI UČILNICI SE JE POJAVILA VELIKA ZMEDA. NATO PA JE PRIŠLA ŠE ENA UČITELJICA, KI NI ZNALA ČARATI. V RAZREDU JE BIL MIR. TISTA UČITELJICA PA NI ZNALA VEČ ČARATI.

PIKA SOVIČ, 1. C

JAZ - OBLAČEK

Sem oblakček Puhek. Letel sem nad hišami in bloki. Videl sem otroke, ki so se igrali na dvorišču. Ko sem letel dalje, sem zagledal drevesa. Letel sem tudi nad morjem in videl delfine. Najlepše od vsega pa mi je bilo, ko sem letel skozi mavrico. Lepo je biti oblak.

Nino FRANCI, 2. a

Sem oblak Škropilko. Poškropim vsakega, ki mu je vroče, Najraje pa vsakega, ki je poređen. Sem tudi dober oblak. Pomagam in zalivam tam, kjer je suša. Rad vidim vesele ljudi in zelena polja.

Matevž ŠAVORA, 2. a

ČAROBNA KROGLA, ČAROBNI ČEVELJČKI, ČAROBNA...

Kadar na sprehodu, na poti v šolo, na poti k babici ali prijatelju najdeš čarobno kroglo ali čarobne čeveljčke ali čarobno ..., pazi, kaj si boš zaželel. Čarobni predmeti imajo nenavadno, čarobno moč. Lahko ti izpolnijo še tako neverjetne želje. Učenci 2. a na podružnici Dobrovce to vedo. Svoje nenavadne dogodivščine s čarobnimi predmeti so tudi zapisali ...

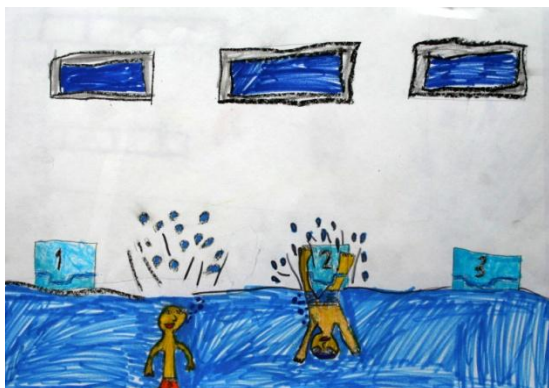
ČAROBNI ČEVELJČKI

Nekega dne sem šel k babici. Med potjo sem v travi našel čarobne čeveljčke. Tiho so mi rekli, da mi bodo izpolnili eno veliko željo, naj si nekaj zaželim in si jih obujem. Zaželel sem si, da me odnesejo na nogometno tekmo SLOVENIJA proti ANGLIJI in potem nazaj. Obul sem si čeveljčke. In glej, zares, odnesli so me na nogometni stadion. Hitro sem jih sezul, da me ne bi odnesli naprej, saj se je tekma pravkar začela.

Slovenija je začela dobro igrati. Napad za napadom, a gola ni. V 40. minuti prvega polčasa je Anglija povedla z 1:0. V drugem polčasu je Slovenija izenačila z golom Korena. V zadnji minuti pa je Zlatko Dedič z mojstrskim strelom prislužil Sloveniji zmago. Ne morem vam povedati, kakšno veselje je bilo. Ko pa sem pogledal na uro, sem se ustrašil, ker sem že zamudil k babici. Hitro sem obul čeveljčke, ki so me ponesli domov.

Tako sem bil utrujen, da babici nisem mogel povedati, kje sem se zadržal. Bom ji povedal zjutraj.

Staš KAČIČNIK HASANOVIČ, 2. a





ČAROBNA KROGLA

Na poti v šolo sem pri grmu zagledal zlato kroglo. Pobral sem jo in jo nesel domov. Ko sem jo doma gledal, sem zaslišal glas, naj si zaželim tri želje. In zaželel sem si:

1. da bi bil bolj priden in zdrav,
2. da bi dobil letalo na daljinsko vodenje,
3. da bi na morju ulovil veliko rib.

Brat si je zaželel, da bi šli v toplice. Mama si je zaželela torto za rojstni dan. Ati si je zaželel, da bi bil zdrav.

Gašper PEČNIK, 2. a

ČAROBNA KROGLA

Nekega dne sem na poti domov v grmu zagledala svetlečo kroglo. Pobrala sem jo in kar naenkrat se je krogla oglasila. Rekla je, da si lahko zaželim nekaj, da mi bo uresničila eno željo. Zaželela sem si, da bi bile vedno počitnice.

Rebeka BERANIČ, 2.



KAJ VSE SMO POČELI, KO SMO BILI OBLAKI (2.B)

Sem moder oblak in sem zgoraj, med snežinkami, soncem in luno in tudi nočjo. Oblaki prinašajo vodo in veliko snežink. Voda se pozimi spremeni v led.

Maja

Postala sem oblak. Ves dan je veter pihal v mene. Jadral sem po nebu in se spreminjal v različne podob. Bilo je deževno in sončno, zato je nastala mavrica.

Manca

Veter je pihal. Neslo me je po nebu. Ko je zahajalo sonce, sem videl oranžno in rumeno rdeče oblake. Gledal sem zvezde. Nato sem šel spat v posteljo. Sanjal sem. Imel sem lepe sanje. Sanjal sem, da sem najlepši oblak.

Nino

Zjutraj sem se zbudila in videla sem črn oblak. Vsi so se mi smejali. Oblaki so oboževali dež. Iz mene je začel padati dež.

Tonka

Videl sem otroke in veliko oblakov ter deželo. Videl sem, kako je snežilo.

Edissa

Ko sem bila oblak, sem deževala, snežila. Nekega dne je začelo pihati in odneslo me je daleč proč. Čez nekaj dni sem prišla nazaj na svoje mesto.

Zoja

Ko bom oblak, se bom prijel letala in bom letel v daljne dežele, tudi v Avstralijo.

Leon

Videl sem otroka, ki je dal mami »lupčeka«. Zaletel sem se v soseda in začelo je deževati. Videl sem, kako so otroci šli domov.

Matevž

Ko sem postal oblak, sem videl vse na zemlji pomanjšano. Veter me je nesel mimo sonca. Videl sem otroke, ki so se igrali. Ko sem letel mimo sonca, mi je zelo zasijalo v oči.

Andraž

Ko sem postal oblak, sem začutil, da se premikam. Pogledal sem na tla. Videl sem, da sem na oblaku. Nekaj časa sem gledal dol, potem me je tiščalo na WC, vendar ga ni bilo, zato sem se polulal v hlače.

David

Čutil sem, da sem se premikal in da me je zeblo. Sneg je pada.

Fatmir Mili Osmani

Nekega dne sem se prebudila na nebu. Plavala sem proti soncu, ko je nenadoma sončni žarek skočil v mene. Začela sem se smejati in iz mojih ust se je kadila mavrica. tudi oblaki so se začeli smejati in tudi iz vsakega oblaka se je kadila mavrica. Za vse je bil kriv sončni žarek. Celo sonce se je začelo smejati.

Oktobrina

Kako sem postala oblak?
Nastala sem oblak Monja, od zadaj in spredaj sem vijolične in roza barve. Ko se sonce skriva in ko padajo kaplje smo temno modri, saj smo polni vlage. Včasih ko sneg pada in ko počí strela smo beli. Najrajši imamo sonce, saj se naredimo v podobe, lahko smo številke ali črke.

KAJ JE TO?

Ostri zobki, repek bel,
je korenček, je vesel.

Rok KUŠAR, 2. a

Majhna je, hitra je,
tačke majhne in brčice.

Gašper PEČNIK, 2. a

Hišo pazi, tačko da,
z repom miga, rad me ima.

Staš Kačičnik Hasanovič, 2. a

Zdaj sem tu, zdaj sem tam,
že letim v beli dan.

Nuša Kričej, 2. a